наша
свабода

№116(203) ВЫДАЕЦЦА З 25 ЛЮТАГА 2000 ГОДА

24 КАСТРЫЧНІКА 2001 года СЕРАДА

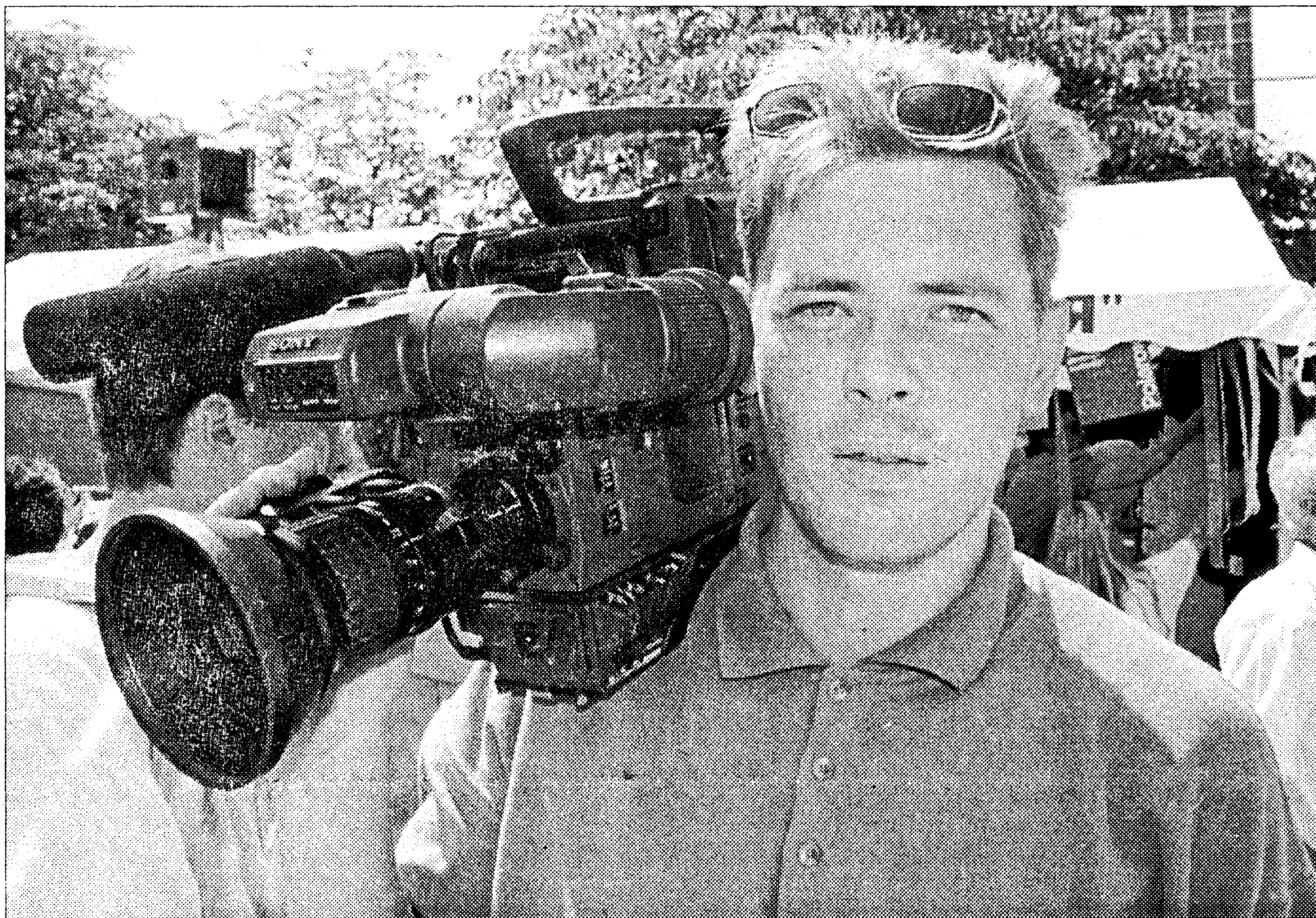
Адрас:
220123, г.Мінск, а/я 103

тэл. 228-69-18, 210-02-53

E-mail:
NPSvaboda@irex.minsk.by
http://www.svaboda.com

КОШТ СВАБОДНЫ

Суд над выкрадальнікамі Завадскага

Фота Ул.ШЛАПАКА

Сёння пачынаецца працэс над былымі спецназаўцамі, якія абвінавачваюцца ў выкраданні аператара ОРТ Дзмітрыя Завадскага, а таксама ў іншых цяжкіх злачынствах. Аднак лёс Д.Завадскага папранейшаму застаецца невядомы.

Як ужо паведамлялася, працэс над байцамі спецыяльнага падраздзялення «Алмаз» Валерыем Ігнатовічам, Максімам Малікам, а таксама Сяргеем Савушкіным і Аляксеем Гузам будзе закрытым. Таму шмат якія падрабязнасці справы застануцца па-за нашай увагай. Тым не менш, следства так і не знайшло адказу на пытанне – што падазроныя асобы зрабілі з выкрадзеным аператарам.

Нагадаем, што зранку 7 ліпеня 2000 года аператар ОРТ Дзмітрый Завадскі скіраваўся ў нацыянальна аэрапорт «Мінск», каб сустрэць свайго калегу Паўла Шарамета. Аднак сустрэча не адбылася. На паркінгу каля аэрапорта была знойдзеная «шкода», што належала карэспандэнцкаму пункту ОРТ у Беларусі. Д.Завадскі знік.

Заканчэнне на стар.3

У Пуціна няма часу на Лукашэнку

Плануецца, што першы пасля выбараў 9 верасня афіцыйны візіт прэзідэнта Беларусі Аляксандра Лукашэнкі ў Расію адбудзецца ў лістападзе. Тэрміны візіту цяперашнім часам узгадняюцца. Не выключана нават, што ён адбудзецца напачатку месяца. Некаторая нявызначанасць у гэтым пытанні звязаная з вельмі шчыльным працоўным графікам прэзідэнта Расіі Уладзіміра Пуціна, з якім кіраўнік беларускай дзяржавы мае намер сустрэцца ў Маскве. Што тычыцца праграмы візіту, то яна таксама зараз удакладняецца. Пакуль вядома, што асноўная ўвага падчас сустрэчы двух прэзідэнтаў будзе нададзеная аналізу выканання раней дасягнутых дамоўленасцяў, разгляду перспектыўных праграмаў эканамічнага супрацоўніцтва і пытанням павышэння эфектыўнасці Саюзнай дзяржавы. Апрача таго, па некаторых звестках, гутарка пойдзе аб тым, як змяненні ў стасунках паміж Расіяй і ЗША, што адбыліся пасля 11 верасня, паўплывалі ці паўплываюць на лёс Саюзнай дзяржавы. Мяркуючы па ўсім, разгляд гэтага пытання ініцыруе беларускі бок.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ

ІНТЭГРАТАР

Казахстан не хоча ў Саюз

«Годам вялікіх поспехаў» назваў бягучы год у гісторыі сваёй краіны Надзвычайны і Паўнамоцны Пасол Казахстана ў Беларусі Уладзімір Алесін.

23 кастрычніка на прэс-канферэнцыі ў Мінску, прысвечанай Дню Рэспублікі Казахстан, пасол паведаміў, што за 9 месяцаў 2001 года рост ВУП у Казахстане склаў больш за 14 працэнтаў. Па шэрагу найважнейшых паказчыкаў Казахстан зараз займае лідзіруючае становішча ў СНД: напрыклад, тут самая высокая сярэднемесячная зарплата – 130 доляраў ЗША. Гэта пры тым, што, як заўважыў Алесін, цэны на прадукты харчавання ў Казахстане ніжэйшыя, чым у Беларусі. Апрача таго, у адрозненне ад Беларусі, у Казахстана і станоўчае сальда знешняга гандлю. У гэтую краіну актыўна ідуць знешнія інвестыцыі. З моманту абвяшчэння незалежнасці ў эканоміку Казахстана ўкладзена 13 мільярдаў доляраў ЗША, у тым ліку ў 2000 годзе сума інвестыцый склала 2 мільярды, а з пачатку бягучага года – 1,5 мільярда доляраў ЗША. Еўрапейскі Саюз, па словах пасла, прызнаў Казахстан першай з краін СНД дзяржавай з рынкавай эканомікай. Гэта не дзіўна – 75 працэнтаў прадпрыемстваў у Казахстане маюць недзяржаўную форму ўласнасці.

На пытанне журналістаў, ці гатовы Казахстан далучыцца да Саюза Беларусі і Расіі, пасол адказаў: «Цяпер далучэнне да Саюза Беларусі і Расіі не апавядае інтарэсам казахскай дзяржавы. Любое аб'яднанне павінна быць прыцягальным. Для нас такім аб'яднаннем з'яўляецца Еўраазіяцкае супольніцтва». Гэта, па словах Алесіна, выклікана тым, што рынак у Еўраазіяцкім супольніцтве большы, чым у беларуска-расійскім саюзе. Апрача таго, у Еўраазіяцкім супольніцтве ўжо дасягнуты шэраг напрацовак, напрыклад, ужо ўзгоднены 80 працэнтаў эканамічных тарыфаў.

Закрануўшы знешні гандаль Казахстана з Беларуссю, пасол паведаміў, што летась тавараабарот паміж імі ўзрос у 1,6 раза, аднак сёлета сітуацыя пагоршылася. Гэта тлумачыцца перш за ўсё тым, што Беларусь зараз закупляе ў Казахстана збожжа значна меней, чым у папярэднія гады. Апрача таго, зазначыў Алесін, назіраецца даволі дзіўная сітуацыя, калі Казахстан набывае беларускія халадзільнікі, тэлевізары і іншую прадукцыю ў Расіі па больш нізкіх цэнах, чым тыя, якія прапаноўваюцца Казахстану ў Беларусі. Гэта таксама стрымлівае павелічэнне тавараабароту паміж дзвюма краінамі.

Уладзімір ГЛОД

На БТ начался процесс созидания

Раньше Белорусское телевидение работало, по признанию его нового шефа, уроженца Новосибирска Егора Рыбакова, на разрушение, и к тому же выпускает, по оценке премьера Новицкого, множество пустых программ.

Премьер-министр Беларуси Геннадий Новицкий ждет от телевидения «конструктивного отражения действительности и конструктивной критики». Об этом Г.Новицкий заявил в ходе представления коллективу Белтелерадиокомпании нового руководителя Егора Рыбакова.

Оценивая работу телевидения, премьер отметил значительное количество «пустых», на его взгляд, программ как информационного, так и развлекательного и познавательного характера. Г.Новицкий обратился к работникам телекомпании с просьбой помогать правительству «бороться с психологией иждивенчества», которая, по мнению премьера, является одной из главных преград эффективному развитию экономики.

Пользуясь фактически первой встречей такого масштаба – с тележурналистами, – глава правительства изложил свои экономические подходы. В частности, Г.Новицкий высказался за поддержку предпринимательства, увеличение наукоемкости производства при снижении материало- и энергоемкости, а также стимулирование интереса к труду.

Новый глава Белтелерадиокомпании, занимавший ранее пост первого заместителя председателя МГТРК, отметил, обращаясь к сотрудникам, что на своем посту будет требовать «исключительно профессионализма и компетентности». Е.Рыбаков отказался «вести войну с кем бы то ни было». Он подчеркнул, что «с сегодняшнего дня на телевидении начался процесс созидания».

Агентство «Ю.С. Ньюс» (www.yusnews.info)

Новицкий снова собирается в дорогу

Не прошло и месяца со дня назначения, а новый премьер-министр Беларуси снова готовится совершить вояж за рубеж. Ожидается, что на этот раз в Россию. Но не в Москву, а в Калининград. Как известно, свой первый визит Геннадий Новицкий нанес в Киев, где встречался с украинским коллегой, мэром Киева и был принят президентом Леонидом Кучмой. По официальным сообщениям, в Киеве было подписано целых пять двусторонних документов. Однако должный эффект от этого визита был смазан одним заявлением белорусского премьера.

Общеизвестно, что главной проблемой для Киева с Беларусью является до сих пор не ратифицированный Договор о границе, который белорусская сторона готова ратифицировать лишь в обмен на признание Украиной долга, оцениваемого Минском в 200 миллионов долларов. Так вот, новоиспеченный премьер Новицкий повторил по поводу ратификации Договора слова своего хозяина, которые продолжают оставаться сильным раздражителем в украинско-белорусских отношениях.

Отвечая журналистам, он сказал, что вопрос ратификации продолжает оставаться в компетенции белорусского парламента. Одним словом, существующая демократия в Беларуси не позволяет игнорировать мнение парламента. А уж насколько влиятелен и полномочен этот парламент – всему миру известно. По некоторым данным, после таких слов проводили Новицкого из Киева прохладно.

И вот, белорусский премьер должен предстать уже на более широкой международной арене. По поступающей из различных источников информации, в конце октября планируется провести в Калининграде встречу глав правительств России, Беларуси и Литвы. В последнее время стали говорить, что к ним может присоединиться и польский премьер. Тема ожидаемой встречи – дальнейшая судьба калининградского анклава после вступления Литвы в *NATO* и Польши – в Евросоюз.

Стоит напомнить, что после своего недавнего визита в Москву президент Польши Александр Квасьневский буквально на следующий день встретился в Каунасе с президентом Литвы Валдасом Адамкусом. Конечно, главной новостью были слова Путина о том, что Россия готова изменить свое резко отрицательное отношение к перспективе вступления балтийских государств в *NATO*.

Похоже, такой ход событий дезориентировал Лукашенко, который неоднократно заявлял о своей роли форпоста на границе с *NATO*. Антизападная риторика, столь свойственная белорусскому лидеру, перестала быть актуальной. И попутински солидаризироваться с США, Западом в целом, как-то не хочется, да и дико для него. Но прагматизм старшего брата не позволяет оставлять Беларусь в одиночестве. В частности, в связи с калининградской проблемой. Ведь географически ближе союзной Беларуси никого нет для российского анклава.

Окончание на стр.3

Галоўнае для БТ – праграма Лукашэнкі

22 кастрычніка прэм'ер-міністр Беларусі Генадзь Навіцкі прадставіў калектыву Нацыянальнай дзяржтэлерадыёкампаніі яе новага старшыню Ягора Рыбакова. Той у сваёй прамове падзякаваў за аказаны давер прызначаўшаму яго на гэтую пасаду прэзідэнту Аляксандру Лукашэнку і сказаў, што цяпер пачынаецца новая гісторыя ў жыцці БТ, якое будзе ўсё рабіць, каб спрыяць выкананню перадвыбарнай праграмы кіраўніка дзяржавы.

Ікра, якую здабываюць у Брэсце

На мінулым тыдні супрацоўнікі Брэсцкай мытні ў цягніку Масква-Варшава знайшлі буйную партыю чырвонай ікры. Яна заважыла на 170 кілаграмаў. Агульны кошт далікатэсу – каля 8,5 мільёна рублёў. Ягоныя гаспадары не выяўленыя. Дарэчы, жыхары Брэста змогуць паласавацца гэтай канфіскаванай ікрой, якая будзе рэалізаваная ў мясцовых крамах.

Гарэлая «Беларусь»

21 кастрычніка з-за пагрозы пажару наведвальнікі – каля паўтысячы чалавек – мінскага універмага «Беларусь» былі тэрмінова эвакуіраваныя на вуліцу. У выніку кароткага замыкання адбылося разбурэнне ізаляцыі правадоў столевай свяцільні. Пластмасавы плафон пачаў плавіцца, унутры ўспыхвала полымя. Два курсанты Камандна-інжынернага інстытута МНС, якія выпадкова знаходзіліся на той момант у будынку, арганізавалі эвакуацыю людзей і ліквідавалі загаранне. Два гады таму ў «Беларусі» здарылася тое самае. Выснова – трэба мяняць свяцільні.

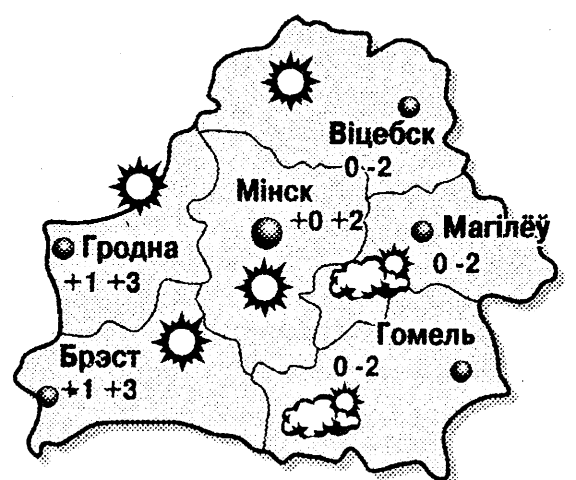
Купіце в'етнамскую свінку

Гродзенскі заапарк распрадае жывёлаў. Так, у прыватныя рукі аддадзеныя пяць дзікіх парсючкоў. За дзесяць месяцаў яны набіраюць да 100 кілаграмаў вагі і становяцца досыць агрэсіўнымі, таму даўжэй іх трымаць не раяць. Заапарк яшчэ мае на продаж дзвюх в'етнамскіх свінак. Але іх пакуль што ніхто купляць не жадае.

Беларускія тэатры паехалі «канфрантаваць»

Упершыню ўдзельнікамі міжнароднага фестывалю «Тэатральная канфрантацыя», які мае прайсці ў Любліне 24-27 кастрычніка, стануць два беларускія тэатры. Гэта Купалаўскі тэатр, які пакажа «Трыстана ды Ізольду», і Брэсцкі абласны тэатр драмы і музыкі з пастаноўкай «Саламея Русецкая».

НАДВОР'Е

Крыніца: www.gismeteo.ru

Курс наяўнага долара на «чорным рынку»
1510

ПОБЫТ

Цяпло пад асабістай адказнасцю чыноўнікаў

Кіраўнікам органаў дзяржаўнага кіравання, аблвыканкамам і Мінскаму гарвыканкаму даручана неадкладна і пад асабістую адказнасць прыняць захады да завяршэння падрыхтоўкі народнай гаспадаркі да ацяпляльнага сезона, а таксама забяспечыць устойлівае функцыянаванне галін эканомікі і стабільнае забеспячэнне насельніцтва палівам, электрычнай і цеплавой энергіяй у восеньска-зімовы перыяд. «Белтрансгазу» і «Белэнерга» даручана прыняць захады па настаўках у краіну дадатковых аб'ёмаў прыроднага газу і электраэнергіі для надзейнага забеспячэння спажыўцоў паліўна-энергетычнымі рэсурсамі, а міністэрствам сельскай гаспадаркі і харчавання і жыллёва-камунальнай гаспадаркі сумесна з канцэрнам «Белнафтахім» забяспечыць выкананне задання па стварэнні запасаў топачнага мазуту.

Па-ранейшаму актуальнай застаецца праблема плацяжоў за энергарэсурсы. Запазычанасць спажыўцоў за атрыманы прыродны газ на 1 кастрычніка перавысіла 538 мільярдаў рублёў.

Вольга ПАЛОНСКАЯ

Хваля пажараў

11 чалавек загінулі ў дзесяці населеных пунктах Беларусі 22 кастрычніка і ноччу 23-га. Як зазначаюць у прэс-службе міністэрства па надзвычайных сітуацыях, такой колькасці загінуўшых у такі кароткі перыяд не было ўжо даўно.

У васьмі з 11 выпадкаў загаранні ўзніклі ноччу, калі гаспадары спалі. Так, шасцёра чалавек загінулі з-за неасцярожнасці пры курэнні. З гэтай прычыны ў МНС зазначаюць, што больш за 60% загінуўшых у Беларусі ў 2001 годзе ў выніку надзвычайнай сітуацыі сталі ахвярамі непатушанай цыгарэты.

Дзмітрый БЕЛЬСКІ

АГП просіць эфіру

Аб'яднаная грамадзянская партыя (АГП) звярнулася да нобага кіраўніка Нацыянальнай тэлерадыёкампаніі Ягора Рыбакова з просьбай прадаставіць магчымасць выступіць па Беларускім тэлебачанні з выкладаннем дзвюх сваіх апошніх ініцыятываў. Адпаведнае пасланне было накіраванае Я.Рыбакову 22 кастрычніка.

Размова, у прыватнасці, ідзе аб прапанове АГП новаму складу ўрада разгледзець магчымасць выкарыстання ў сваёй дзейнасці «Праграмы сацыяльна-эканамічных рэформаў для Беларусі», якая была распрацаваная вядомымі беларускімі эканамістамі, а таксама аб прапанове ўладам і шырокай грамадзянскай кааліцыі распачаць кансультацыі аб магчымасці правядзення перамоваў пры пасярэдніцтве міжнародных структураў на прадмет рэалізацыі чатырох умоваў, выпрацаваных на Венскай тэхнічнай канферэнцыі.

На думку кіраўніцтва АГП, прадастаўленне прадстаўнікам партыі магчымасці выступіць па Беларускім тэлебачанні «будзе адпавядаць духу і літары заяваў аб пачатку працэсу лібералізацыі і дэмакратызацыі ў Беларусі».

Юрый ПАЦЁМКІН

Казармы набыў афрыканец

Пустая зямля і разрабаваныя памяшканні былога ваеннага гарадка «Купліно» Пружанскага раёна атрымалі нарэшце новага гаспадара. Міністэрства працы і Консульскае ўпраўленне міністэрства замежных справаў Беларусі далі сваю згоду райвыканкаму на размяшчэнне тут замежнага сельскагаспадарчага унітарнага прадпрыемства «Адулам», заснавальнікам якога з'яўляецца грамадзянін Паўднёва-Афрыканскай Рэспублікі Тэрон Маттайс Валіс. У былым вайсковым штабе афрыканец пачынае ладаваць жыллё, а на 30 гектарах арандаванай ім зямлі часткова праведзеная сяўба азімых.

Цікава, што ўраджэнец далёкай Намібіі яшчэ з 1996 года знаходзіцца ў Беларусі: спачатку як прапаведнік у дзіцячым хрысціянскім цэнтры ў Кобрыне, а затым – у Хрысціянскай царкве на Тармасаве ў Пружанах. Маёмасны набытак спатрэбіўся святарумісіянеру, як ён кажа, для месца адпачынку духоўна стомленых людзей. Маецца на мэце даць ім часовы прытулак, далучыць да сельскагаспадарчай працы і ўдыхнуць веру на лепшае ў жыцці.

Галіна БАРАВАЯ

Амерыканскі самалёт у беларускім небе

22 кастрычніка ў Мінскім аэрапорце вядучым беларускім авіяспецыялістам быў прадстаўлены лёгкаматорны пасажырскі самалёт амерыканскай вытворчасці «Цэсна Гранд Караван».

Прэзентацыя была падрыхтаваная амерыканскім прадстаўніцтвам «Лойдс Інвестментс Карнарэйшэн» пад эгідай Дзяржаўнага камітэта па авіяцыі Рэспублікі Беларусь.

Па словах намесніка старшыні Дзяржкамавіяцыі Вадзіма Мельніка, гэта толькі першы крок на шляху выбару сучаснага тыпу пасажырскага самалёта для эксплуатацыі на мясцовых паветраных лініях Беларусі.

Сёлета беларуская авіятары аднавілі рэгулярныя палёты паміж Мінскам і ўсімі абласнымі цэнтрамі рэспублікі. Для прыцягнення пасажырапатоку часова быў устаноўлены льготны тарыф на авіяперавозкі ўнутры краіны. Аднак, для рэнтабельнасці авіяперавозак наспела пытанне замены састарэлай авіятэхнікі.

«Цэсна Гранд Караван» вядомы ў свеце як універсальны самалёт. У яго салоне размешчана 14 пасажырскіх месцаў, а ў грузавым адсеку можна перавезці да паўтоны розных грузаў. Дальнасць палёту складае 1.680 кіламетраў пры крэйсерскай хуткасці ў 341 кіламетр у гадзіну.

Мікалай КАШАРОЎСКІ

ФЕСТЫВАЛЬ

Байкот і пратэст

Без удзелу Брэсцкага абласнога аддзела Саюза палякаў на Беларусі і пры вельмі малаколькасным прадстаўніцтве рэспубліканскага грамадскага аб'яднання «Рускае таварыства» ў абласным Палацы прафсаюзаў адбыліся заключныя мерапрыемствы рэгіянальнага тура IV Усебеларускага фестывалю нацыянальных культураў «Сўквецце». Паводле ўмоваў адбору канкурсантаў на яго фінал у чэрвені 2002 года Брэстчыне яму пагражае байкот культуры польскага этнасу і абмежаванні расійскаму, хаця, як сведчаць дадзеныя перапісу 1999 года, да расейцаў сябе аднеслі 128.740 жыхароў Берасцейшчыны і яшчэ 27.136 – да польскай нацыянальнасці.

Скандал вынікае з арганізацыі мерапрыемства. Прыкладам, старшыня Брэсцкага аддзялення «Рускага таварыства» С.Мілавідаў агучыў для журналістаў агульную з палякамі заяву, што савет па справах рэлігіяў і нацыянальнасцяў Брэсцкага аблвыканкама, упраўленне культуры ўсяго за 10 дзён тэрміну паведамілі нацыянальныя суполкі аб маючым адбыцца конкурсе. Польскі гурт самадзейнай творчасці «Каралінка», напрыклад, за гэты час ужо не мог адмяніць канцэртную паездку ў замежжа, іншыя не пажадалі выходзіць на сцэну без рэпетыцыяў. Таму журы і гледачам давялося ацэньваць выступы школьных гуртковцаў, фабрычна-заводскай самадзейнасці і прафесійных калектываў, яркім прадстаўніком сярод якіх быў ансамбль песні і танца «Палескія зоры» з Пінска, чые нумары ішлі аднолькава ў «залік» беларусам, украінцам і расейцам.

Надзея СВЯТЛІЧНАЯ

КОНКУРС

Самая прыгожая беларуска жыве ў Бабруйску

Пераможцай конкурсу «*Metropolitan Top Model Belarus 2001*» стала 16-гадовая школьніца з Бабруйска Вольга Сідарэнка (ее параметры: 183/83/61/91). Вольга выйграла вояж у Парыж, а таксама атрымала права прадстаўляць Беларусь на фінале міжнароднага конкурсу «*Metropolitan Top Model*».

Адборачныя туры першага конкурсу «*Metropolitan Top Model Belarus 2001*» прайшлі ў дзесяці гарадах Беларусі. Удзел у іх узялі больш за 3 тысячы беларускіх прыгажунь. Аднак у фінал выйшлі толькі 14 дзяўчат. Цікава, што найбольшая колькасць патэнцыяльных мадэляў – 8 дзяўчат - былі знойдзены ў Віцебску і Полацку. Пераможцай леташняга міжнароднага конкурсу «*Metropolitan Top Model*» у Кітаі стала жыхарка Віцебска, якая падпісала з «Метраполітэн» кантракт на суму 300 тысяч долараў.

Маша ПЯТРОВА

ЗДАРОЎЕ

Успышка дызентэрыі на Віцебшчыне

11 выпадкаў захворвання на дызентэрыю зарэгістравана сярод вучняў сярэдняй школы вёскі Нікіціха Шумілінскага раёна Віцебскай вобласці ў перыяд з 14 па 18 кастрычніка.

Распаўсюджванню інфекцыі садзейнічала парушэнне санітарна-эпідэміялагічнага рэжыму, а таксама невыкананне правілаў асабістай гігіены работнікамі харчаблока. Падчас эпідэміялагічнага расследавання была прыпынена эксплуатацыя харчаблока школы, а таксама ўзяты пробы водаправоднай вады і гатовай прадукцыі. Апрача гэтага, у школе ўведзены ўзмоцнены дэзінфекцыйны рэжым, на харчаблоку праведзена заключная дэзінфекцыя.

Вольга АСІПЕНКА

Жарты магілёўскіх дурняў

У Магілёве на ўчастку сарцідроўкі і апрацоўкі карэспандэнцыяў абласнога паштамта выяўлены ліст, у якім утрымліваўся белы парашок.

Ліст быў выяўлены яшчэ 18 кастрычніка, і рэчыва з канверта ўжо паспелі праверыць спецыялісты абласной санітарнай станцыі на наяўнасць інфекцыяў, што ўяўляюць асобую небяспечнасць. 22 кастрычніка медыкі аб'явілі пра тое, што вынік аналізаў адмоўны, але не выключылі, што парашок можа ўтрымліваць таксіны ці ядахімікаты. Зараз рэчыва перададзенае спецыялістам УУС аблвыканкама. Сталі вядомыя і некаторыя падрабязнасці самога ліста. Ён быў адрасаваны жыхару Магілёва. Зваротным адрасам значылася: «Афганістан, Кабул». Але, мяркуючы на штэмпелі, адрасаваны канверт быў у Магілёве. У лісце адзін знаёмы звяртаўся да другога, паведамляючы, што заражоны сібірскай язвай парашок з'яўляецца зброяй помсты за алкагалізм. Подпіс «Бен Ладэн». Эксперты зазначаюць, што тэкст ліста напісаны пісьменна і нават утрымлівае некаторыя спецыяльныя хімічныя тэрміны. Вядзецца праверка.

Першы ліст з белым парашком на тэрыторыі вобласці быў выяўлены ў Быхаўскім раёне. Тады гэта аказалася няўдалым жартам вясковай настаўніцы на адрас калегі.

Канстанцін УВАРАЎ

«Чырвоная кніга» для фінансістаў

Нацыянальным банкам Беларусі і Камітэтам па плацёжных і разліковых сістэмах цэнтральных банкаў краінаў Групы дзесяці падрыхтавана публікацыя на англійскай мове выдання «Плацёжныя сістэмы Рэспублікі Беларусь».

Паводле словаў прэс-сакратара Нацбанка М. Журавовіча, камітэт пад эгідай Банка міжнародных разлікаў перыядычна публікуе адведачныя працы аб плацёжных сістэмах у розных краінах (шырока вядомыя як «Чырвоныя кнігі»). Камітэт таксама прапанаваў цэнтральным банкам шэрагу краінаў выдаваць у супрацоўніцтве з Сакратарыятам пры Банку міжнародных разлікаў асобныя кнігі аб плацёжных сістэмах, у якіх адбываюцца важныя змяненні.

Аляксей АРЭШКА

МЕДЫЦЫНА

Маладыя сэрцы таксама хварэюць

24 і 25 у Гомелі пройдзе арганізаваны міністэрствам аховы здароўя і Беларускім навуковым таварыствам кардыёлагаў адмысловы Рэспубліканскі пленум кардыёлагаў, прысвечаны дыягностыцы, прафілактыцы і лекаванню дылатацыйнай кардыёміяпатыі.

Гэта вельмі турбуе сардэчных урачоў, бо апошнім часам яна багата распаўсюдзілася сярод моладзі – асобаў да 30 гадоў. Пры дылатацыйнай кардыёміяпатыі (сэрца павялічваецца, а міякардальныя тканкі злушчваюцца) чалавек увачавідкі чахне цягам аднаго-двух гадоў. Ад чаго і як – усё гэта пакуль застаецца для дактароў таямніцай.

Наогул сардэчна-сасудзістыя захворванні ёсць прычынамі смяротнасці больш за палову беларусаў.

Самыя распаўсюджаныя – гіпертанія, ад якой пакутуюць 1,4 мільёна нашых суайчыннікаў, і ішэмічная хвароба сэрца, якая паразіла 900 тысяч беларускіх грамадзян. Усё гэта патэнцыйныя ахвяры інсультаў і інфаркту. Іх летась у Беларусі перанесла каля 17.000 тысяч чалавек.

Найбольш падвергнутыя небяспецы зрабіцца хворымі сэрцы тых, хто мае лішнюю вагу, мала рухаецца, падвышаны ўзровень утрымання ў арганізме халестэрыну, шкодную звычку паліць, багата гадоў і мужчынскі пол. І тыя людзі, што асабліва падвергнуты стрэсам, якіх пры занепаднай сацыяльна-эканамічнай сітуацыі ў краіне хоць адбаўляй.

Кірыла ПАЗЬНЯК

ВЫСТАВА

Ідэя адрадзіць засценак Язэпа Драздовіча

Творы ўдзельнікаў VI нацыянальнага пленэра імя Язэпа Драздовіча экспануюцца з 18 па 31 кастрычніка ў Рэспубліканскай мастацкай галерэі (Палац мастацтва) у Мінску.

Пленэр, арганізаваны мастацкім таварыствам «Пагоня», праводзіўся з 3 па 13 кастрычніка на радзіме вядомага беларускага мастака – у вёсцы Пунькі Глыбоцкага раёна Віцебскай вобласці. Як паведаміў кіраўнік «Пагоні» Мікола Купава, у гэтай творчай акцыі ўзялі ўдзел мастакі з Верхнядзвінска, Мінска, Маладзечна і Пінска. Мастакі «Пагоні» імкнуліся перадаць у сваіх творах дух малой радзімы Язэпа Драздовіча – маляўнічых пейзажаў Глыбоцкага і Шаркаўшчынскага раёнаў Віцебскай вобласці. «Творчая спадчына вядомага беларускага графіка, жывапісца і скульптара з'яўляецца для нас сапраўднай крыніцай натхнення», – сказаў Мікола Купава. Творы Драздовіча, паводле яго словаў, ніколі не страцяць актуальнасці, паколькі абуджаюць у людзях пачуццё патрыятызму.

На выставе прадстаўлены як новыя жывапісныя і акварэльныя працы мастакоў, гэтак і лепшыя іх творы, створаныя раней. Як паведаміў Мікола Купава, з удзельнікаў пленэра ўзнікла ідэя з часам адрадзіць засценак Язэпа Драздовіча ў Пуньках.

Марат ГАРАВЫ

ІНІЦЫЯТЫВА

Пасёлак хоча стаць горадам

З просьбай прадаставіць рабочаму пасёлку статус горада раённага падпарадкавання звярнуліся ў Брэсцкі аблсавет жыхары Мікашэвіч, што ў Лунінецкім раёне.

На працягу апошняга дзесяцігоддзя гэта ўжо чацвёртая падобная просьба. Як паведамілі БелаПАН у Лунінецкім раённым савеце, жыхары Мікашэвіч звярталіся з просьбай прадаставіць свайму пасёлку статус горада ў 1982, 1986 і 1987 гадах. Аднак усе тры разы ім было адмоўлена. Як зазначаюць у райсавеце, канчатковае рашэнне па гэтым пытанні прымалася ў Савеце міністраў, які не даваў згоды. Зараз рашаючым лічыцца меркаванне дэпутатаў аблсавета. Дэпутаты Лунінецкага райсавета падтрымалі просьбу жыхароў рабочага пасёлка. На бліжэйшай сесіі аблсавета сваё меркаванне па дадзеным пытанні выкажуць дэпутаты абласнога ўзроўню.

Як патлумачылі БелаПАН у Лунінецкім райсавеце, статус горада не дасць жыхарам населенага пункта якіхсьці новых магчымасцяў, а, хутчэй за ўсё, проста задаволіць іх амбіцыі. У Мікашэвічах знаходзіцца найбуйнейшае унітарнае прадпрыемства «Граніт». Тут ёсць рачны порт, чыгуначная станцыя, унітарнае прадпрыемства «Спецжалезабетон», будаўнічыя арганізацыі, аўтапарк, бальніца, санаторый-прафілакторый, Дом культуры, філіял Дома дзіцячай творчасці, тры школы і гімназія, вучэбна-вытворчы камбінат і г.д. На сёння ў гэтым населеным пункце жывуць 14,5 тысяч чалавек, у той час як у райцэнтры Лунінец – 24 тысячы.

Валянціна КАЗЛОВІЧ

Суд над выкрадальнікамі Завадскага

Заканчэнне, пачатак на стар.3

Ужо на наступны дзень была ўзбуджаная крымінальная справа па падазрэнні аб забойстве аператара. Следства выйшла на былога спецназаўца Валерыя Ігнатовіча, аднаго з кіраўнікоў беларускага аддзялення Русского национального единства (РНЕ), партыі прафашысцкага ладу. У траўні 2001 года следчы Іван Бранчэль і намеснік генеральнага пракурора Міхаіл Снягір заявілі, што пасля паўторнага перагрусу ў машыне В.Ігнатовіча знайшлі сапёрную рыдлёўку з слядамі крыві Д.Завадскага.

Справа аб зьнікненні расійскага тэлежурналіста амаль адразу абрасла скандальнымі падзеямі і заявамі. Спачатку Аляксандр Лукашэнка паабяцаў знайсці Завадскага – любой цаной. Гэтага ж ён патрабаваў – «кроў з носу» – ад сілавых структураў. Але ўжо даўно кіраўнік дзяржавы не прыгадвае пра гэтае сваё абяцанне.

Затое амаль год таму ён зняў з пасадаў генеральнага пракурора і старшыню КДБ – нібыта за тое, што кепска расследуюць знікненні людзей. Але насамрэч, як сведчылі сенсацыйныя прызнанні некаторых супрацоўнікаў сілавых структураў, — за тое, што, расследуючы зьнікненні Юрыя Захаранкі, Віктара Ганчара, Анатоля Красоўскага і Дзмітрыя Завадскага, яны занадта блізка падабраліся да асобаў, якія маюць высокіх заступнікаў.

У якасці асноўнай такой асобы называўся камандзір вайсковай часткі 3214 унутраных войскаў МУС падпалкоўнік Дзмітрый Паўлічэнка. Па словах «перабежчыкаў», ён быў арыштаваны і дапытаны асабіста Алегам Бажэлкам і Уладзімірам Мацкевічам, ноч правёў у ізалятары КДБ, але ўжо на наступны дзень стараннямі А.Лукашэнкі і тагачаснага дзяржсакратара Савета бяспекі Віктара Шэймана выйшаў на волю. А тыя, хто яго затрымліваў, не толькі пазбавіліся сваіх пасадаў, але і трапілі фактычна пад хатні арышт.

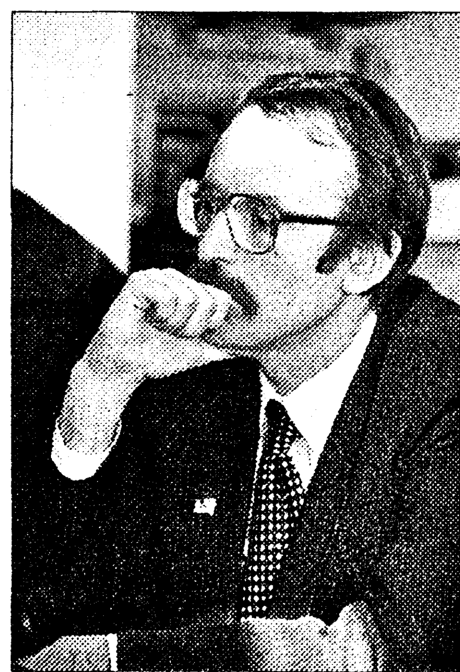
У выніку, у якасці абвінавачваемых былі абраныя Валеры Ігнатовіч і яшчэ тры чалавекі, два з якіх таксама маюць «спецназаўскае» мінулае. Іх абвінавачваюць не толькі ў выкраданні і сілавым утрымліванні Д.Завадскага, але і ў забойствах, рабаўніцтвах, нападах на людзей і г.д. – усяго сем эпізодаў. Забойства расійскага журналіста ім не інкрымінуецца.

Афіцыйнае следства мяркуе, што асноўны матыў дзеянняў «групы Ігнатовіча» ў дачыненні да Д.Завадскага – «помста». Маўляў, аператар паведаміў сродкам масавай інфармацыі пра тое, што сустракаў былога беларускага «спецназаўца» ў Чачні. Вядома, што В.Ігнатовіч спачатку ваяваў на баку атрада Хатаба, а потым перайшоў на бок «федэралаў» і стаў расійскім кантрактнікам. Аднак імя Ігнатовіча тады ўзгадана не было, таму матыў «помсты» падаецца даволі надуманым. Іншых версіяў у следства няма.

Працэс будзе весці суддзя Мінскага абласнога суда Аляксандр Сіманаў. Беларуская асацыяцыя журналістаў збіраецца звярнуцца да яго з просьбай дапусціць прадстаўнікоў гэтай арганізацыі прысутнічаць на працэсе.

Міхась КАРПОВІЧ

Хто будзе лідэрам у БНФ?

Пазачарговы Сойм БНФ «Адраджэнне», які адбыўся 22 кастрычніка, зацвердзіў палажэнне аб тым, што чарговы з'езд партыі пройдзе 15 і 16 снежня.

Пазачарговасць скліканне Сойма ўсяго праз тыдзень пасля папярэдняга была выкліканая тым, што ў мінулы раз не быў сабраны кворум, неабходны для прыняцця рашэнняў. Большасць сябраў Сойму яго праігнаравала. На гэты раз кворум быў сабраны. Вельмі істотным было пытанне аб дэлегаванні адпаведных квотаў на з'езд.

Так, у сярэдзіне снежня ў Мінск прыедзе, каб абмеркаваць стан партыі і выбраць новае кіраўніцтва, кожны пяты сябра БНФ «Адраджэнне». Але большую ўвагу ўсе звярнулі на іншы факт палажэння – рэкамендацыю аб тым, што кожны трэці дэлегат з'езда мусіць быць маладзейшым за 30 гадоў. І гэта вельмі празрысты намёк на 30-адсоткавую квоту на з'езд незарэгістраванага маладзёжнага крыла БНФ Маладога Фронту.

Што гэта можа азначаць менш чым за два месяцы да з'езда? Папершае, у кулуарах партыі, якая перажывае відавочны крызіс, ходзяць чуткі, што значная частка рэгіяналаў і маладафронтаўцы выступяць на з'ездзе з рэзкай крытыкай цяперашняй сітуацыі ў БНФ і прапануюць свае магчымыя змяненні ў стратэгіі і тактыцы. Ужо заявіў аб гэтым і адзін з мінскіх намеснікаў старшыні БНФ Вячаслаў Сіўчык, які, па чутках, і плануецца на змену цяперашняму старшыні Вінцуку Вячорку. Апірышчам Сіўчыка, па звестках з той жа крыніцы, можа стаць якраз Малады Фронт са сваімі 30-цю адсоткамі.

У каментары, які Вячаслаў Сіўчык даў НАШАЙ СВАБОДЗЕ, ён, у прыватнасці, сказаў: «Мяне не задавальняе дзейнасць арганізацыі за апошні год. БНФ зараз вельмі патрэбныя нейкія змены, каб спыніць дэвальвацыю самога паняцця «лідзіруючай партыі БНФ». Патрэбна новая тактыка дзеянняў, тактыка зносінаў з саюзнікамі. Што ж датычыцца таго, што квота маладых людзей на з'езд роўная 30 адсоткам – то я заўсёды толькі вітаў актыўны ўдзел моладзі ў жыцці партыі. Засцярогу выклікае толькі той факт, што ўпершыню за ўвесь час існавання Маладога Фронту пры БНФ дэлегатаў на з'езд будуць вылучаць не кіраўнікі маладзёжнай структуры, а рэгіянальныя, мясцовыя кіраўнікі. Да таго ж наконт 30 адсоткаў – гэта толькі рэкамендацыя не абавязковая для выканання».

На пытанне наконт вылучэння сваёй кандыдатуры на пасаду старшыні БНФ «Адраджэнне» Вячаслаў Сіўчык адказаў: «Пакуль што казаць аб гэтым зарана. Але сваю праграму развіцця партыі на з'езд я прынясу. І праграма будзе ўтрымліваць палажэнні аб неабходных зменах».

Віктар СЕВЕРЦАЎ

Новы наступ на прадпрымальнікаў

У Беларусі аднавіўся эканамічны ціск на дробных прыватных прадпрымальнікаў. Распачаўся ён з найбуйнейшага рынку краіны «Ждановічы», дзе супрацоўнікі кантрольных органаў правялі ў мінулыя выходныя праверкі ды арышты тавару.

Перасьлед гандляроў рынку «Ждановічы» ўчынілі супрацоўнікі аддзелу барацьбы з эканамічнай злачыннасьцю. Вось што распавёў сёньня нашаму радыё прафсаюзны лідэр мясцовых прадпрымальнікаў Анатоль Шумчанка: «Да выбараў нас ніхто не чапаў. І ўсе казалі пра тое, што нарэшце надышла свабода прадпрымальніцтва — што ня трэба мець на працоўным месцы дакумэнтаў, якія пацьвярджаюць набыцьцё тавару, ня варта мець накладных. Але вось у суботу была арыштаваная гандлёвая кропка — за тое, што не было накладной на тавар. Адным словам, пачаўся наезд на прадпрымальнікаў. У нядзелю вельмі многіх узялі на «Ждановічах».

Як вядома, напярэдадні выбараў беларускія ўлады пайшлі насустрач дробнаму бізнэсу. Прынялі дэкрэт ад адзіным падатку, які меў станоўчую ацэнку ў прадпрымальніцкім асяродку. Як вынік, пэўная частка гандляроў, паводле іхных зьвестак, аддала свае галасы Аляксандру Лукашэнку.

Як лічыць спадар Шумчанка, прадпрымальнікаў увялі ў зман, паколькі зараз улада зноў распачала зь імі змаганьне. Паводле ягоных словаў, барацьбіты з эканамічнай злачыннасьцю кіраваліся новым дакумэнтам Камітэту дзяржаўнага кантролю. Гэты дакумэнт прадпісвае вяртаньне да старых парадкаў у пытаньні кантролю прадпрымальнікаў: «Мы мусім мець дакумэнты, што пацьвярджаюць набыцьцё і наяўнасьць тавараў на дадзены момант. А таксама дакумэнты на якасьць. Калі гэтага няма, то тавары забіраюць у даход дзяржавы. Інакш кажучы, мы вяртаемся да дэкрэту №14, які быў выдадзены Лукашэнкам чатыры гады таму і супраць чаго мы шмат разоў пратэставалі, ладзілі страйкі. Паводле гэтага дэкрэту праводзіцца канфіскацыя».

Дарэчы, зьдзіўленьне гандляроў выклікаў той факт, што рэпрэсіі супраць іх распачаліся літаральна на наступны дзень пасьля сустрэчы Аляксандра Лукашэнкі з прадпрымальнікамі краіны. Лукашэнка, як вядома, паабяцаў на гэтай сустрэчы лібэралізаваць айчынны бізнэс. Як вынікае зь ягонага тлумачэньня, меркаванае разьняволеньне прадпрымальніцкай дзейнасьці ўключае і паслабленьне кантролю.

Насамрэч, як зазначыў Анатоль Шумчанка, у краіне аднаўляецца эканамічны ціск на прадпрымальнікаў. Сёньня ж пацярпелыя гандляры пратэст пра свой перасьлед накіравалі ва ўрадавыя структуры.

Міхал СТЭЛЬМАК
Радыё «Свабода»

Лукашенко захотел экономического чуда

Белорусские власти продолжают убеждать всех в своей рыночной ориентации. Так, президент страны пообещал провести в 2002 году амнистию вывезенного за рубеж капитала. Дело, конечно, не в смене экономических воззрений Лукашенко – просто Беларуси никто денег не дает.

Из бывших советских республик амнистию капитала пока что провел только Казахстан, причем с большим успехом. Летом 2001 года на предложение Нурсултана Назарбаева вернуть капиталы на родину откликнулись порядка 3 тыс. граждан. За месяц они перевели на специальные банковские счета 480,2 миллиона долларов (причем 88% – в виде долларовой наличности). В числе участников этой акции оказался даже глава налогового ведомства, который в бытность предпринимателем, по его собственному признанию, часто пользовался «схемами минимизации налоговых платежей» с большой для себя выгодой.

Другие страны СНГ амнистию капиталов еще не объявляли, хотя и высказывали намерения такого рода. В России, например, об этом то и дело вспоминают члены думской фракции «Яблоко». Однако в ближайшее время правительство, похоже, ничего такого проводить не планирует – видимо, не уверено в успехе этого мероприятия.

Казахские власти, например, пообещали уничтожить декларации о доходах за прежние годы всех участников амнистии, и те им поверили. Сомнительно, чтобы на аналогичные обещания пошли другие налоговики – равно как и то, что эти обещания будут адекватно восприняты бизнесом.

У Беларуси же проблемы совершенно иного рода: нефтедолларов у нее нет, а те, что есть в России, до нее в форме инвестиций и кредитов как-то не доходят – несмотря на существование Союзного государства и громкие декларации о российско-белорусской экономической интеграции. О западных деньгах и говорить не приходится: если уж МВФ заморозил финансирование белорусской экономики с 1996 года, частные инвесторы в Беларусь и подавно не пойдут.

В ходе недавней встречи с белорусскими предпринимателями он заявил: «На следующий год мы объявим амнистию капитала. Пока на год, а там посмотрим. Но кто захочет прийти в страну, тот придет в течение 2002 года. Это твердое мое обещание».

Фрагмент встречи Лукашенко с бизнесменами транслировало белорусское телевидение в воскресенье вечером. В этом же телеэфире замглавы президентской администрации Ленид Козик сказал, что вопрос легализации капитала еще не до конца проработан, «но смысл в том, чтобы деньги, хранящиеся в других государствах, могли прийти без проверок и деклараций».

Тот же Козик, кстати, высказал уверенность, что за 2002 год внутренние белорусские инвестиции составят 300 миллионов долларов – очевидно, имея в виду, что эти деньги возвратятся в белорусскую экономику из-за границы. «Зачем выпрашивать 50 миллионов долларов у МВФ, который ничего не дает?» – добавил он.

Мысль здравая. Правда, здесь было бы уместно задаться вопросом: а почему, собственно, белорусские деньги оказались за рубежом?

Белорусские власти, за последние годы доигравшиеся до международной изоляции, сейчас пытаются решить эту проблему методами, доступными их пониманию. Еще до избрания Лукашенко на нынешний срок крупные чиновники регулярно каялись в «забюрократченности» и обещали упростить регистрацию новых предприятий в стране. А сам президент на встрече с предпринимателями посулил им льготную квоту акций при приватизации крупных привлекательных предприятий с участием российского капитала: «Если будет продаваться 60% акций, то 20% мы предложим вам на более выгодных условиях. Потому что наши беднее, чем те, кто по соседству».

В то же время Лукашенко в очередной раз повторил, что Беларусь сохранит государственный контроль в промышленности. «Обвальной приватизации не будет – речь идет об одном-двух предприятиях», – сказал он.

Так что иллюзий насчет либерализации экономических взглядов белорусского президента строить не надо, равно как и по поводу предстоящей амнистии капиталов. Раз в голове белорусского президента все осталось по-прежнему, о каком доверии предпринимателей к этой амнистии может идти речь?

Ольга ПРОСКУРНИНА
Газета.Ru

Новицкий снова собирается в дорогу

В ближайшее время белорусскому премьеру предстоит серьезный экзамен

Окончание, начало на стр.1

Поэтому участие Беларуси в начинающемся переговорном процессе по данной проблеме выглядит логичным.

Можно вспомнить, что во времена, когда еще Польша не была членом NATO, Москва пыталась при помощи Минска стимулировать планы создания транспортного коридора в Калининградскую область через польскую территорию. И чтобы этот коридор обладал экстерриториальностью, другими правами. Ну, что-то вроде былой связи Западного Берлина с остальным миром. Естественно, стратегическое значение Беларуси для России при этом бы только возросло. Как полагают некоторые эксперты и всемерная зависимость тоже.

В связи с предстоящей калининградской встречей особый интерес может вызывать та роль, которую готовится сыграть на ней белорусский премьер Новицкий. Что касается российского, то, говорят, он должен представить федеральную программу развития Калининградской области. Очевидно, которая предусматривает заманчивые инвестиционные проекты.

Странной представляется та атмосфера секретности этой встречи, которой ее окутывают белорусские власти. Пока остается неизвестным, кто будет сопровождать Новицкого во время визита в Калининград. И планируются ли в Калининграде двусторонние встречи премьеров.

Для находящегося в изоляции Минска такие встречи, впрочем, как и общая, могли бы стать прорывом в Европу. Можно предположить, что завеса секретности Минска вызвана нешуточным его волнением в ожидании такого прорыва. Насколько сильно затронет это волнение разговорчивого Новицкого, должна продемонстрировать сама предстоящая встреча. Надо полагать, его красноречие и образ мышления смогут оценить по достоинству коллеги-собеседники.

Как отмечают некоторые наблюдатели, еще весной российский премьер Касьянов на заседании исполкома Союза России и Беларуси обмолвился, толком не уточнив, о каких-то вопросах функционирования так называемого союзного государства на территории Калининградской области. Можно предположить, что Касьянов имел в виду не только область военного сотрудничества России с Беларусью.

Большое значение в деле оживления российского анклава придается калининградскому порту. Если удастся решить или хотя бы договориться премьерам о механизмах решения транзитных проблем, то для Беларуси это будет означать выход к морю. И столь нелюбимый руководством Беларуси экс-губернатор, передумавший в свое время принимать высокого белорусского гостя, а ныне начальник калининградского порта Горбенко уже никакого значения для Лукашенко иметь не будет. Для него будет важно развить встречу премьеров четырех стран во встречу их президентов. Это и будет для всех означать признание Европой итогов последних президентских выборов в Беларуси.

Есть еще один момент, который вызывает интерес к предстоящей поездке Новицкого. Не так давно федеральный центр внес новизну в систему управления Калининградской области, входящей в Северо-Западный федеральный округ. У губернатора Егорова появился дополнительный президентский соглядай в чине заместителя полномочного представителя президента РФ. В связи с этим губернатор открыто выступил с критикой такого решения президента. Довольно редкое явление для путинской России. Но есть основания подозревать, что у Егорова может появиться еще один высокопоставленный чиновник. На этот раз не федеральный, а союзный.

Видимо не зря Касьянов обмолвился о функционировании так называемого союзного государства. Вспоминаются и как бы так сказанные слова Лукашенко о том, что отставленного премьера Ермошина ждет важная работа на российском направлении. Не исключено, что циркулирующие слухи о возможной замене госсекретаря российско-белорусского союза Павла Бородина на Владимира Ермошина могут скоро материализоваться. Почему бы экс-премьеру Беларуси не стать полномочным представителем Лукашенко в некогда Восточной Пруссии?

Роман ЯКОВЛЕВСКИЙ

Путин предъявил талибам ультиматум

Как следует из заявления, принятого по итогам экстренной встречи Владимира Путина, Эмомали Рахмонова и Бурхануддина Раббани в Душанбе минувшей ночью, у талибов есть лишь один шанс избежать физического уничтожения – они должны выполнить все три условия, выдвинутые им антитеррористической коалицией.

Условия капитуляции предельно просты. Во-первых, талибы должны выдать бин Ладена и других руководителей «Аль-Каиды». Во-вторых, они должны официально объявить об упразднении своего правления на территории Афганистана, так как их властные органы запятнали себя предоставлением на подконтрольных территориях убежища террористическим и экстремистским группировкам. В-третьих, талибы должны объявить о роспуске и полном разоружении своих вооруженных формирований.

Если они все это выполнят, причем в достаточно короткий срок – в ближайшие 2-3 недели, – то они смогут избежать физического уничтожения. В противном случае коалиция сотрет «Талибан» в порошок. Во всяком случае, как дал понять Путин по итогам встречи с Рахмоновым и Раббани, Россия приложит к этому максимум усилий, в частности, резко увеличит поставки оружия, боеприпасов и продовольствия частям Северного альянса. А чтобы у гражданского населения не оставалось иллюзий по поводу того, на чьей стороне лучше, Москва готова предоставить правительству Раббани и дополнительную гуманитарную помощь. В совместном заявлении, принятом президентами минувшей ночью в загородной резиденции Эмомали Рахмонова, по этому поводу особо отмечается также, что отказ режима талибов выполнить условия антитеррористической коалиции лишь усугубит страдания мирного населения Афганистана.

Что же касается условий политического урегулирования конфликта, то, как следует из заявления, президенты России, Таджикистана и Афганистана твердо убеждены в том, что политический процесс должен быть направлен на создание широко представительного правительства Афганистана, включающего в себя представителей всех народов и этнических групп страны. Причем правительство должно быть сформировано в результате свободного волеизъявления, а это значит, что по итогам войны Афганистан ждут выборы.

Путин, Рахмонов и Раббани обратились также к ООН с призывом активизировать свое участие в политическом урегулировании афганского кризиса. Аналогичное предложение, но в завуалированной форме, получил и Пакистан. Принять участие в урегулировании получили и «другие страны, поддерживающие контртеррористическую коалицию».

Говоря о личных оценках ситуации в Афганистане, Путин заявил, что исключает возможность участия представителей талибов в будущем правительстве Афганистана. «Мы считаем, что движение «Талибан» скомпрометировало себя сотрудничеством с международным терроризмом», – подчеркнул Путин. «Мы знаем о страданиях афганского народа после того, как его территория была предоставлена террористической организации, а весь Афганистан фактически был оккупирован ваххабитами», – отметил он. По его словам, цель политики России – создание в Афганистане такой ситуации, при которой афганский народ получил бы возможность самостоятельно определять свою судьбу и имел бы такое правительство и такое государство, которое было бы дружественным к своим соседям, в том числе к Российской Федерации.

Как сказал президент Исламского государства Афганистан Бурхануддин Раббани, законное афганское правительство готово сотрудничать только с теми силами, которые не запятнали себя связями с террористами. По его словам, после ухода талибов с военной и политической арены в стране должны быть созданы такие условия, чтобы народ Афганистана мог бы сам определить будущее своей страны.

Что же касается Рахмонова, то он полностью поддержал позицию России в отношении будущего Афганистана. А общаясь с журналистами, добавил, что для решения афганской проблемы, по его мнению, «потребуются большие затраты и много времени» – «афганская проблема очень трудна, и ее нельзя решить ни за неделю, ни за год». Рахмонов вполне оправданно рассчитывает, что часть денег, направляемых на свержение талибов, достанется властям Душанбе, так как через территорию Таджикистана в Афганистан идет и основной поток гуманитарных грузов, и практически вся военная помощь.

Gazeta.ru

Блэр готов послать сухопутные войска

Премьер-министр Великобритании Тони Блэр может скоро объявить, что развертывание британских сухопутных войск для участия в антитеррористической операции против талибов в Афганистане может произойти до наступления зимы.

Как сообщил сегодня официальный представитель Даунингстрит, участие британских сухопутных войск в операции «Несокрушимая свобода» будет шире, нежели просто тыловая поддержка. Однако правительство пока еще обсуждает планы использования сухопутных войск.

Как отмечает сайт *Ananova.com*, представитель премьер-министра, отвечая на вопросы о возможности потерь в ходе этой операции, сказал: «Я думаю, что Тони Блэр продолжит разъяснять британцам, почему мы должны принять в этом участие».

Представители Блэра отказываются комментировать информацию о том, что *SAS* уже принимает участие в действиях в Афганистане. Однако представитель либеральной демократической партии Пауль Китч отметил, что в первую очередь необходимо помнить, что британские военные, прежде всего, нужны в Великобритании». «Мы должны помнить, что есть вероятность нападения террористов на нашу страну», – добавил он.

Между тем, в самой Великобритании далеко не все население выступает за поддержку действий США и участие Великобритании в антитеррористической операции. Еще одно свидетельство этому появилось сегодня – британская телерадиовещательная корпорация *ATN* сообщила, что десятки представителей мусульманской общины Великобритании принимают участие в военных действиях в Афганистане на стороне талибов. По данным *ATN*, эти британские мусульмане прошли подготовку под Кабулом. В частности, их обучали приемам рукопашного боя и владения автоматическим оружием. Представители мусульманской общины Великобритании в течение последних недель проводят в различных городах страны акции протеста против военной операции в Афганистане. Участники акций требуют прекращения бомбардировок афганской территории и настаивают на том, чтобы «возникшая проблема» решалась не военными, а дипломатическими методами. Ранее британские СМИ уже сообщали, что ряд экстремистских организаций исламского толка готовили на территории Великобритании молодых мусульман для ведения джихада.

Требования ЦРУ к тайным агентам

За полтора месяца, прошедших после трагедии в Нью-Йорке и Вашингтоне, отмечен резкий рост заявлений о приеме на работу в ЦРУ. После терактов в Центральное разведывательное управление США их подано уже 20 тысяч. Если раньше в ЦРУ приходило менее ста заявлений в день, то сейчас ежедневно на работу в это ведомство хотят поступить в среднем 600 человек.

ЦРУ, со своей стороны, облегчило правила вербовки тайных агентов из числа людей, имеющих информацию о деятельности террористов, сообщили представители американских властей. Воздушные нападения 11 сентября были расценены в США как большое поражение Управления и свидетельство того, что спецслужбам необходимо большее число осведомителей, связанных с группами экстремистов и обладающих знаниями об их деятельности.

Установленные в 1995 г. правила требовали, чтобы сотрудник ведомства получал одобрение от начальства в штаб-квартире каждый раз, когда в работе агента должны использоваться нарушающие права человека методы. Теперь критики ЦРУ говорят, что именно эти правила и не позволили спецслужбам завербовать нужных агентов, которые могли бы просочиться в возглавляемую международным террористом номер один Усамой бин Ладеном сеть «Аль-Каида».

В соответствии с новыми инструкциями, сотрудники Управления будут принимать решения об использовании «неприятных» личностей, вовлеченных в террористическую деятельность, самостоятельно, без консультации со штаб-квартирой, сообщил источник.

«Правила были пересмотрены с целью усилить поток информации, которая может быть полезной в борьбе с терроризмом», – сказал представитель руководства США, пожелавший остаться неназванным.

В то же время, на свою прежнюю работу хотят вернуться многие бывшие сотрудники американских спецслужб. В управление кадров ЦРУ, передает РИА «Новости», заявления о приеме на работу подали уже более шести тысяч уже ушедших на пенсию сотрудников разведуправления.

Не меньшей популярностью пользуются также такие спецслужбы, как охраняющая американского президента секретная служба США и бюро дипломатической безопасности Госдепартамента, где количество поданных заявлений подскочило на 25%.

Триста человек пополнили ряды пожарных Нью-Йорка, потерявших в результате теракта 11 сентября 343 своих товарища. Новобранцы были приведены к присяге в здании департамента пожарной службы.

После 10-недельных курсов обучения новички должны будут пройти в течение года испытательный срок, после которого уже официально будут считаться принятыми на службу.

www.utro.ru

Папа за мир и братство

С новым призывом прекратить насилие и кровопролитие на Ближнем Востоке обратился в воскресенье к участникам конфликта Папа Римский Иоанн Павел II, сообщает ИТАР-ТАСС.

«Смерть и разрушение достигли даже священных мест рождества Господа нашего Иисуса Христа в Вифлееме, – с горечью сказал Папа. – Святая земля стараниями христиан, иудеев и мусульман должна стать наконец землей мира и братства». Глава Римско-Католической Церкви выразил свою скорбь по поводу гибели 19-летнего палестинского юноши-христианина Джонни Тальджие. Он был застрелен в Вифлееме возле церкви Рождества, построенной на месте, где, как считается, родился Иисус Христос.

Язычество –традиционная религия

В Литве группа депутатов парламента разработала проект поправки к закону о религиозных общинах и организациях, сообщает «Интерфакс» со ссылкой на агентство *BNS*.

«Религиозное обучение верованиям древних балтов и их обряды не противоречат закону и нравственности, а их опора в обществе значительно выше, чем у признанных законом традиционными религиозных общин и организаций иудеев, мусульман-сунитов и караимов», – говорится в пояснительном письме к проекту.

Парламентарии утверждают, что эта поправка придаст легальный статус древней религии балтов, истоки которой с давних времен в Литве «совершенно необоснованно», по их мнению, не были узаконены.

Последние идолопоклонники Европы — литовцы приняли крещение только в конце XIV века. Сейчас около 80% жителей Литвы считается себя приверженцами Римско-Католической Церкви.

Командовать будет женщина

Руководителем американского военного контингента, базирующегося на узбекском военном аэродроме Ханабад, является женщина в звании полковника.

В распоряжении «железной леди» находится 10 вертолетов и 500 человек личного состава. Кроме того, на Ханабаде происходит дозаправка бомбардировщиков В-52, база которых расположена на острове Диего-Гарсия в Индийском океане.

Американцы, по-видимому, надолго обосновались на территории Узбекистана. Недавно они начали принимать на работу местный обслуживающий персонал.

Аэродром Ханабад, построенный в 1970-1973 гг., в Узбекистане называют одним из лучших военных аэродромов бывшего Советского Союза. Там есть большие подземные ангары и вся необходимая инфраструктура для самолетов любых типов.

Во вторник в Ташкент прибывает заместитель Генерального секретаря ООН Кензо Ошима. По всей видимости, Ошима будет просить открыть «мост дружбы», связывающий узбекский город Дермес и афганский Хайратон, для того чтобы переправить по нему скопившуюся в Ташкенте гуманитарную помощь.

Израильтяне вошли в шесть городов

Израильская армия захватила шесть палестинских городов на Западном берегу реки Иордан. Это самая масштабная операция из всех, проведенных Израилем за прошедший год, отмечает *BBC news*.

В понедельник утром израильтяне удерживали позиции в городах Рамалла, Дженин, Вефлеем, Тулкарм, Калькилья и Бейт Джала.

Израильский премьер-министр Ариэль Шарон заявил, что войска уйдут только после того, как палестинские власти объявят вне закона все вооруженные формирования и выдадут всех, кто виновен в убийстве министра туризма Рехвама Зеэви.

В ответ палестинские власти заявили, что они не только объявили группировку Народный фронт освобождения Палестины вне закона, но и арестовали 20 ее активистов. Тем не менее, ни один из арестованных не был до сих пор выдан израильтянам.

Израильские спецслужбы, в свою очередь, арестовали четверых израильских арабов, которые, как считается, имеют отношение к убийству министра туризма. Об этом сообщает *BBC news* со ссылкой на палестинское информационное агентство *Wafa*.

Новый Завет на татарском языке

Первые попытки перевести Священное Писание на татарский язык предпринимались еще в XIX веке, напоминает агентство «Татар-информ». Однако до сих пор на татарском издавались лишь отдельные фрагменты Библии.

В 1994 году в Казани группа переводчиков, работу которых координировал научно-исследовательский «Институт перевода Библии» (Москва), приняла участие в масштабном проекте. Его успешное осуществление позволило впервые сделать полный перевод всех 27 новозаветных книг на современный татарский язык.

Вышедшее в свет издание носит название «Инжил» — именно это название Нового Завета вошло в татарский и другие тюркские языки через арабский язык вместе с исламом, отмечает координатор татарского проекта Зуфар Хамадрахимов.

При разработке лексики Нового Завета переводчики и специалисты-богословы пытались как можно более полно учесть культурно-языковые особенности татар как нации, большинство представителей которой исповедуют ислам: к примеру, имена многих библейских персонажей сохранены в их кораническом виде — Ибрагим (Авраам), Ягкуб (Иаков), Яхья (Иоанн Креститель), как и центральная фигура всей книги — Гайса (Иисус).

Внешнее оформление Нового Завета на татарском также выполнено в «восточном» стиле: золотое тиснение на фоне темно-зеленого переплета, орнаментальная рамка на каждой странице библейского текста и др.

Книга выпущена издательством «Идел-Пресс» 25-тысячным тиражом.

Курапаты як люстэрка хваробаў улады

Сёння спаўняецца месяц як прадстаўнікі незарэгістраваных грамадскіх аб'яднанняў Малады Фронт, «Зубр» і «Партыя беларускай свободы» працягваюць кругласутачнае дзяжурства на ўчастку Мінскай кальцавой аўтамабільнай дарогі (МКАД), які пераразае трагічнае ўрочышча Курапаты. У гэтай акцыі ўдзельнічаюць маладыя людзі з розных рэгіёнаў краіны, а таксама да яе далучыліся прадстаўнікі дэмакратычных партыяў і рухаў. Усе яны называюцца ў прэсе валанцёрамі, і найбольш занятыя ўстаноўкай памятных крыжоў уздоўж дарогі. Другая мэта акцыі – пільнаваць, каб будаўнікі-дарожнікі не аднавілі земляныя работы ў зоне мемарыяла. Аднак нягледзячы на пратэсты валанцёраў, будаўнікі перыядычна аднаўлялі лесапавал у паўднёва-ўсходняй частцы ўрочышча Курапаты. Адпаведна адразу ж на мяжы мемарыяла былі ўстаноўленыя дзесяткі памятных крыжоў, якія паўсталі перашкодай на шляху руху дарожнай тэхнікі. У сваю чаргу будаўнікі працягваюць весці землеўладкаванне ў раёне, які прымыкае да Курапатаў.

Інакш кажучы, будаўнікі не спадзяюцца, што паступіць каманда адступіцца ад Курапатаў. Кіраўніцтва рэспубліканскага унітарнага прадпрыемства «Магістральаўтадар», якое адказвае за рэканструкцыю Мінскай кальцавой аўтамабільнай дарогі, самастойна не прымае і не можа прымаць такіх значных рашэнняў, як змена дарожнага праекта. Таму ўчарашняя сустрэча ў Курапатах прадстаўнікоў грамадскай ініцыятывы «За ратаванне мемарыяла Курапаты» з кіраўніцтвам рэспубліканскага унітарнага прадпрыемства «Магістральаўтадар», (МКАД) не магла вырашыць прынцыповыя пытанні, якія не ўваходзяць у кампетэнцыю дарожнікаў.

На сустрэчы разглядаліся пытанні агароджвання зоны мемарыяла, устаноўкі дарожных указальнікаў і памятных дошак.

Да таго ж 18 кастрычніка даследчыкі з Інстытута гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук завяршылі археалагічнае абследаванне зоны мемарыяла, што прылягае да МКАД. Падчас раскопак маркуемых месцаў пахавання ахвяраў сталінскіх рэпрэсіяў астанкі людзей не знойдзеныя. Такім чынам, для ўхвалення прынятага праекта і працягу будаўніцтва ёсць фармальныя падставы – маўляў, кальцавая дарога ідзе не па касцях ахвяраў і ніякай амаральнасці няма. А ёсць клопат пра зручнасць для аўтамашын і кіроўцаў, пра эфектыўнасць перавозак і дарожную бяспеку. Іншымі словамі – прысутнічае гуманізм.

Цяпер кіраўніцтва дзяржавы мае магчымасць рашуча рэагаваць на валанцёрскія перашкоды будаўнічым працам у выглядзе крыжоў і транспарантаў з напамінамі пра сталінскі генацыд і заклікамі да сумлення нацыі.

Між тым, варта зазначыць, што калі б валанцёры з маладзёжных арганізацыяў не арганізавалі пікет у Курапатах і не паставілі б дзесяткі крыжоў на трасе бульдозерных нажоў, нацыя наўрад ці адгукнулася няхзгодай супраць ганебнага наступу прагматыстаў на месца масавых расстрэлаў сваіх суайчыннікаў карнікамі НКУС. Па сутнасці, і зараз няма голасу, злоснага абудзіць неабходную нязгоду. Атмасфера абыякавасці, якая прышчэплена грамадству за апошнія сем гадоў, дае вынік. Чынавенства не насмельваецца падтрымліваць тое, чаго сімвалічна не бачыць вока галоўнага ачольніка выканаўчай улады. А галоўны ачольнік ужо выказаўся наконт значэння Курапатаў і помніка – камень. Не трэба сумнявацца – улада паставіць у Курапатах сціплы помнік. Пасля чаго, хутчэй за ўсё, кіраўнік дзяржавы прыедзе на адкрыццё, скажа, што пра Курапаты ўсе забылі, а вось ён не забыў, адрадзіў памяць, паставіў помнік і г. д. У гэтым выпадку Курапаты пабачаць царкоўных кіраўнікоў, міністраў, беларускае тэлебачанне і да т. п.

Калі раптам спатрэбяцца добрыя стасункі з Латвіяй, Польшчай, Літвой, дык наша ўлада можа запрасіць іхныя ўлады да ўсталявання сваіх помнічкаў на курапацкай зямлі, бо грамадзяне гэтых краінаў таксама гінулі тут пад кулямі карнікаў.

А сённяшняя абыякавасць вярхоўнай улады да Курапатаў тлумачыцца тым, што яны асацыруюцца з дэмакратычным працэсам, з БНФ часоў Пазьняка, з тым, што далёкае і непрыемнае цяперашнім трымальнікам улады. Усё яны добра разумеюць. Не варта быць наіўнымі і спадзявацца ім нешта растлумачыць, закрануць нейкія струны душы, нешта абудзіць у засохлым сэрцы.

Вера ІЗМАЙЛОВІЧ

Пакінутыя ўвагай дзяржавы магілы ахвяраў генацыду былі здабыткам «чорных археолагаў»

Халакост

З 22 па 26 кастрычніка ў Беларусі праходзяць мерапрыемствы, прысвечаныя 60-годдзю катастрофы беларускага габрэйства. Пра гэта было заяўлена на «круглым стале» «Урокі Халакоста і выхаванне міжнацыянальнай талерантнасці», які 22 кастрычніка адбыўся ў сталічным Доме дружбы і культурнай сувязі з замежнымі краінамі.

Як заўважыў пасол Дзяржавы Ізраіль Марцін Пелед-Флэкс, «забыццё вядзе да выгнання, тады як памяць ёсць ключ да збавення». Паводле яго словаў, «катастрофа стала вынікам стагоддзяў культывуемай пагарды і нянавісці да габрэяў і іудаізму, сумешчаных з сумным фактам адсутнасці ў габрэйскага народа як уласнай тэрыторыі, гэтак і сродкаў самаабароны». «Дзяржава Ізраіль у поўнай меры ўсвядоміла гэтыя факты і робіць усё магчымае для таго, каб быць упэўненай – падобная катастрафічная камбінацыя ніколі больш не ўзнікне», — падкрэсліў сп. Пелед-Флэкс.

У працы «круглага стала» ўзялі ўдзел першы сакратар пасольства ФРГ у Беларусі Хольгер Крэмер, прэзідэнт Саюза беларускіх габрэйскіх грамадскіх аб'яднанняў і абшчынаў Леанід Левін, прадстаўнікі Дзяржаўнага камітэта па справах рэлігіяў і нацыянальнасцяў, вучоныя, беларуская «Праведнікі народаў свету», школьныя настаўнікі з шэрагу рэгіёнаў краіны.

БелаПАН

Прибыльное захоронение

Кто наживался на памяти жертв Катыни

24 мая 1995 года в Катыни был заложен памятный камень в основание мемориала нашим соотечественникам — жертвам политических репрессий. Несколько дней спустя, в начале июня 1995 года, президент Республики Польша Лех Валенса заложил освященный папой Иоанном Павлом II памятный камень в основание польского воинского кладбища в Катыни.

С первых же дней после закладки памятных камней в основание российской и польской частей Катынского мемориала началась какая-то странная игра наперегонки: кто быстрее обустроит кладбище. Хотя вслух подобное «соревнование» категорически отрицалось. Например, через СМИ председатель Координационного комитета РФ по осуществлению мероприятий, связанных с захоронением и увековечением памяти жертв тоталитарных репрессий в Катыни, В.Брагин даже заявил: «Здесь нет азартного политического состязания. Найти могилы репрессированных советских граждан — дело высшей национальной чести, уважение к памяти погибших. Мы с этим, к стыду своему, недопустимо запоздали».

Что такое стыд, надо полагать, чиновники понимали по-своему, ибо ни один из уроков, преподанных им поляками, упорно не шел впрок. Кстати, как надо чтить память павших не на словах, а на деле, польская сторона за эти годы показала не единожды.

22 января 1997 года В.Брагин направляет служебную записку под грифом «Совершенно секретно» тогдашнему первому заместителю председателя правительства РФ В.Илюшину, где с тревогой констатирует:«К настоящему времени польская сторона завершила исследование территорий, на которых находятся захоронения польских военнослужащих. Высокая результативность работы польских коллег в поиске и исследовании захоронений предопределена тем, что она обеспечивалась постоянной государственной поддержкой на всех уровнях. Поляки сегодня знают своих соотечественников, покоящихся в Катыни, поименно... Поиском российских захоронений в 1995 году администрация Смоленской области поручила заниматься общественной организации «Мемориал». В том же году ею было обнаружено более 600 массовых захоронений! Эти могильники пока только приблизительно обозначены на местности и не оконтурены. Несколько российских «ям смерти» были вскрыты польскими исследователями в процессе поиска останков польских офицеров, но после непосредственного засвидетельствования этих фактов представителями местной прокуратуры могилы были снова без всяких юридических последствий засыпаны землей. В 1996 году в Катыни работы по поиску российских захоронений не проводились. ...Наше отставание в выявлении и изучении захоронений своих соотечественников, безусловно, ведет к моральным и политическим потерям...»

Красноречивое признание. Но сроки явно поджимали. Поляки однозначно заявляли, что ждать дальше они не намерены. Пора было начинать проектирование и строительство мемориала.

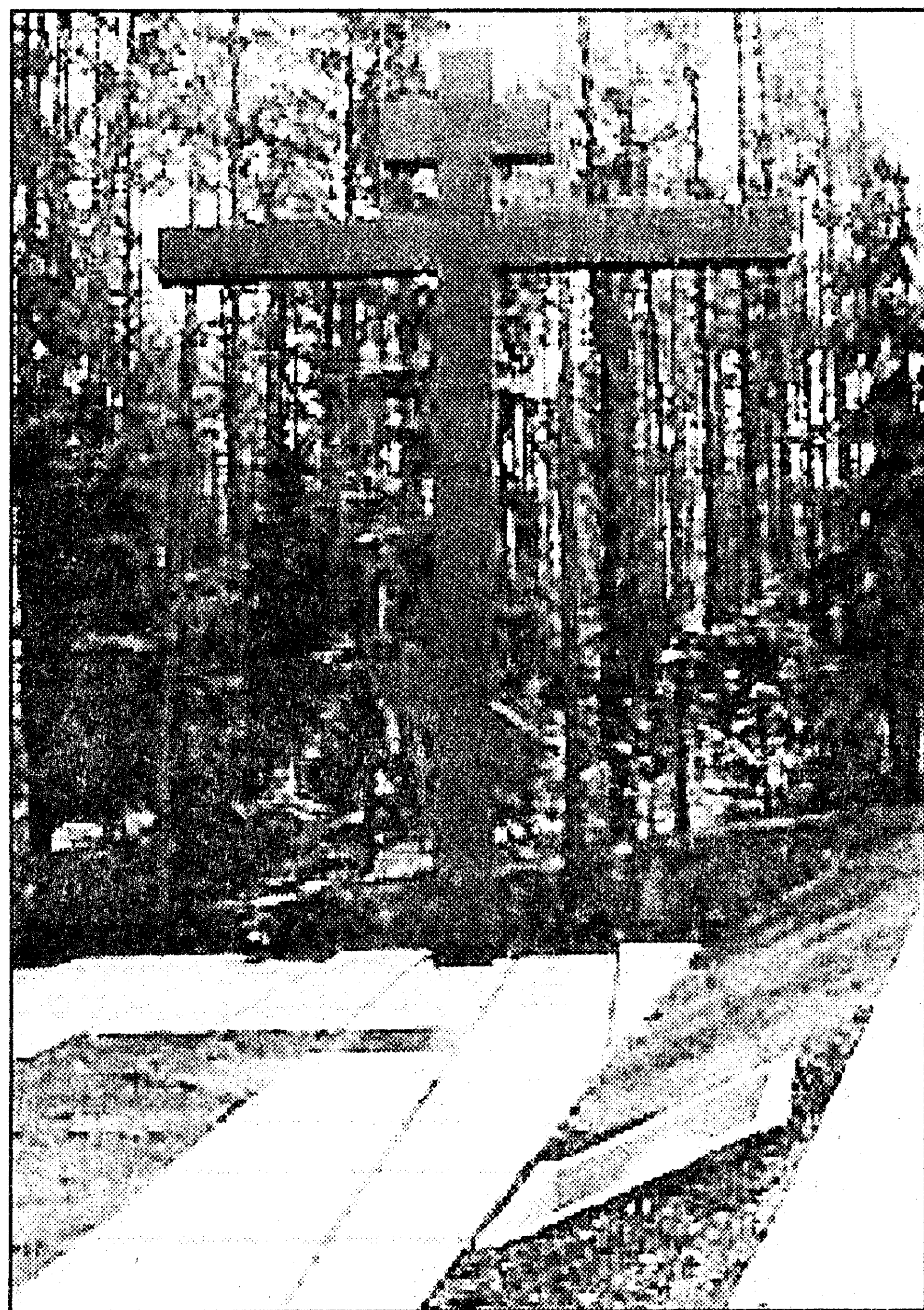
Что дальше тянуть нельзя, они дали понять российской стороне весьма своеобразным способом: организовали официальный показ общественности Смоленска эскизного проекта мемориального кладбища офицерам, расстрелянным в Катыни. Польскую делегацию, приехавшую в город, возглавлял генеральный секретарь Совета охраны памяти борьбы и мученичества Анджей Пшевозник.

Он рассказал, что окончательный проект воинского кладбища был одобрен в ходе международного конкурса, в котором участвовало 90 (!) проектов. Представитель Польши сообщил и о том, что ее мемориал не будет противоречить российской части Катынского мемориального комплекса. Соперничества, мол, здесь быть не может, перед смертью все равны.

И это был еще один урок, преподанный поляками. Если польская сторона готова была документально подтвердить обоснованность каждой детали своего проекта, то у России на тот момент проекта своей части мемориала... вообще не было.

В результате 17 сентября 1999 года поляки в одностороннем порядке начали широкомасштабные работы.

Только в конце 1999 года смоленской общественности рассказали о том, каким этот мемориал видят авторы. И буквально все ужаснулись. Члены краеведческого клуба «Феникс» пришли к однозначному выводу: «Трудно сказать, чем руководствовались авторы, но иначе как глумлением над памятью погибших этот проект назвать нельзя». И с этой точкой зрения трудно было не согласиться. Замысел группы московских архитекторов мастерской М.Хазанова представлял помпезную смесь разнообразных сооружений из стекла и алюминия. На могилах расстрелянных предлагалось установить стилизованные горбушки хлеба и стаканы. При этом в проекте не нашлось даже места для поминального креста. К тому же общественность была крайне удивлена тем, что территория будущего мемориала включает в себя лишь небольшую часть катынского леса с единичными могилами. Большинство же братских захоронений остается в стороне неухоженным и необустроенным.

2 ноября 1999 года появляется на свет заключение экспертной комиссии минэкономики РФ по проекту мемориала в Катыни. Этот документ содержит серьезнейшие замечания: «Не все сооружения мемориала вызывают эмоционально глубокие впечатления, а их положение в комплексе и содержание недостаточно убедительно и уместно или воспринимается не во всем однозначно... Состав проектных материалов не позволяет с необходимой подробностью рассмотреть и оценить проект главного мемориального сооружения «Дорога в вечность». Стоимость этого пандусного сооружения составляет более 50 процентов общей стоимости строительно-монтажных работ комплекса...»

Не помогли остановить напор столичных архитекторов, победивших в закрытом конкурсе, и серьезные возражения на проект от директора ГМК «Катынь» А.Волосенкова:

«Принятое авторами решение не представлялось на рассмотрение и согласование ни заказчику, ни в министерство культуры. Оформление захоронений по проекту заключается в насыпи земляного холмика с оградой из трубы общей стоимостью около 100 тыс. рублей. При этом отстоящие от них на расстоянии 400-500 метров монументальные сооружения стоят около 50 млн. рублей. То есть на то, ради чего мемориал создается, приходится всего 0,05 процента его стоимости...»

То ли политические мотивы, то ли стремление властей поспеть за поляками, то ли еще какие-то причины помешали ответственным за сооружение мемориала чиновникам вникнуть в суть высказанных серьезных возражений по проекту. 14 сентября 1999 года министр культуры России В.Егоров подписывает приказ «Об утверждении ТЭО (проекта) на строительство ГМК «Катынь» в Смоленской области».

Первую очередь российской части мемориала все же сумели открыть день в день вместе с польским воинским кладбищем — 28 июля 2000 года. Политики были вполне довольны. Однако, как теперь выясняется, косточки репрессированных, истлевшие в Козьих Горах, оказались для государства Российского буквально на вес золота.

Причина тому банальна: на увековечении памяти жертв репрессий кое-кто попытался сколотить не только политический, но и вполне осязаемый денежный капитал.

Вскоре после торжественного открытия мемориального комплекса специалисты Управления Федерального казначейства и Контрольного управления минфина РФ по Смоленской области провели проверку целевого и эффективного использования средств федерального бюджета, выделенных на безвозвратной основе государственному мемориальному комплексу «Катынь» в 1999 году и первом полугодии 2000 года на строительство мемориала. Выяснилось, что при строительстве ГМК «Катынь» его дирекция допустила нецелевое использование бюджетных средств на сумму 1 млн. 212,6 тыс. рублей.

Но и это еще не все. Проверкой от 9 декабря 2000 года, проведенной Управлением федеральной службы налоговой полиции РФ по Смоленской области, установлено, что дирекция ГМК «Катынь» необоснованно приняла от генподрядчика — ЗАО СП «ЭТС» — к оплате по актам выполненных работ стоимость строительных материалов на сумму 1 млн. 390 тыс. рублей.

Надо отдать должное настойчивости и принципиальной позиции специалистов Управления Федерального казначейства по Смоленской области. Необоснованно предъявленные к оплате затраты в сумме 1 млн. 596,3 тыс. рублей они сумели возвратить в федеральный бюджет. Но добиться этого удалось только после нескольких серий арбитражных судов.

Прошло шесть лет с момента принятия на самом высоком государственном уровне решения о сооружении мемориала памяти жертв тоталитаризма. Однако и по сей день мы не знаем точного числа захороненных в Катыни советских граждан, их имен. В неведении мы и о конкретных местах последнего успокоения их останков. Этим нынче интересуются разве что так называемые «черные археологи», тайно, ночами раскапывающие катынские «ямы смерти» в поисках черепов с золотыми коронками.

Мемориал, обошедшийся казне в немалую сумму, на поверку вышел, как теперь признают многие, форменным издевательством над памятью об усопших. Памятник «на годы и века» не содержит в себе упоминания ни одной фамилии погибших здесь, а вместо могил — символические земляные холмики, где даже «не предусмотрена организация возложения цветов и венков». Да вдобавок еще выясняется, что это помпезное чудище сооружалось в атмосфере громкого финансового скандала.

Катынская трагедия обернулась на исходе XX века российским позором.

Игорь КРАСНОВСКИЙ,
Смоленск
Новая газета

Зачем амнистия честному капиталу

На состоявшейся встрече с отечественными бизнесменами А.Лукашенко пообещал предпринять меры по либерализации экономики.

Среди намеченных к осуществлению шагов было заявлено о возможной амнистии вывезенных из Беларуси капиталов (Лукашенко попросил собравшихся передать коллегам, чтобы те везли капитал обратно в Беларусь, но только честный). Сначала только на будущий год, а там посмотрим. Если насчет «честности» — оговорка, то очень симптоматичная, раскрывающая всю подноготную президента-либерала. Дело в том, что избежавшие репрессий честные люди благодаря вывозу за рубеж честно сколоченного капитала не нуждаются в амнистии, поскольку не совершали ничего преступного. Им нужна полная реабилитация, желательно с возмещением потерь реальной и потенциальной выгод, а также создание условий, гарантирующих впредь защиту собственности от незаконных посягательств власти. Отныне и навсегда. А им дают испытательный срок, после чего власть вполне может развязать себе руки. И тогда от обещанного либерализма не останется и следа.

Ведь в классическом своем выражении основная идея либерализма – это осуществление свободы личности. Это не столько идея создания чего-то нового, возведения и реконструкции, сколько устранения всего того, что грозит существованию индивидуальной свободы или мешает ее развитию. Поэтому принцип — захотел дал, захотел отобрал — а именно им руководствуется Лукашенко, не совместим ни с политическим, ни с экономическим либерализмом. И понятно, что человек, которому в соответствии со всеми канонами полицейского государства, руководствуется им, является главным препятствием на пути либерализации.

Либеральный значит свободный. И только на свободный от чрезмерной бюрократической регламентации, от мелкой чиновничьей опеки рынок приходит инвестор. А сегодня, чтобы зарегистрировать предприятие в Беларуси забугорному капиталисту, требуется обойти за два месяца 17 инстанций. Причем, не всякая регистрация проходит «с первой попытки». И хорошо еще, что живем в эпоху факсов, ксероксов и электронной почты. А будь это во времена почтовых голубей и гужевого транспорта, все предприятия погибли бы на стадии регистрации.

Председатель совета по развитию предпринимательства Татьяна Быкова главной макроэкономической проблемой (то есть проблемой, которую может решить только государство), которая сдерживает инвестиционную активность в стране, считает отсутствие последовательной государственной политики в области защиты прав собственности.

Иными словами, государство не только должно провозгласить незыблемость частной собственности перед лицом государства, но и обеспечить ее. Государство, таким образом, должно напрочь отказаться от роли рэкетира частного бизнеса и обезопасить его от чисто криминального рэкета. Именно это и есть либерализация, называемая по-другому переходом от принудительной организации хозяйства, каким был советский социализм и его современная белорусская модификация, к экономике свободной конкуренции. Государство, препятствующее организации конкурентного предпринимательского соревнования за высшую эффективность, сошлемся на авторитет автора «немецкого экономического чуда» Людвига Эрхарда, мешает гражданам развернуть свои силы и способности и тем самым злоупотребляет властью.

Подчеркнем в этой связи очень важный момент: либерализация общества, государственного устройства, социальной сферы, экономики производится не для того, чтобы «накормить народ» или наполнить казну. А для того, чтобы освободить личность от излишней регламентации, превратить подданного в гражданина. Но при этом (примеров в истории – тьма) всякий раз оказывается, высшая эффективность, достигаемая за счет свободы самореализации личности, выступает синонимом социальности и позволяет обеспечить достойное существование всем членам общества. Попросту говоря, свобода производства обеспечивает высокую его эффективность, постоянный рост общественного богатства и в конечном итоге гарантирует свободу потребления. Поэтому, например, немец покупает мотоцикл из любви к мотоспорту, а белорус потому, что не хватает денег на автомобиль. И мотоцикл не фирмы «Судзуки», завода «мотовело»...

Претворение в жизнь этих простых и понятных всем принципов позволило совершить то, что современниками было названо «немецким чудом». Вот некоторые цифры. К июлю 1948 года объемы производства на территории Западной Германии составляли 57% от уровня 1936 года, в середине 1950 года — 107%. К декабрю 1951 года производство на 34% превысило этот уровень.

С середины 1950 по декабрь 1951 года индекс заработной платы вырос на 23%, стоимость жизни — на 8%. При этом ассигнования на социальные цели неуклонно возрастали и за три года реформ достигли 51,8% всех налоговых поступлений. Кроме того, Западная Германия приняла 9-10 млн. беженцев и смогла всех обеспечить жильем и почти всех эффективной работой.

Как гражданин и политик, Эрхард считал недопустимым продолжение социалистического экспериментирования над своим народом, и этим он принципиально отличается от белорусских властей. Социальная фразеология нужна «вертикали» для проталкивания в общественное сознание очередного идеологического ублюдка — так называемого рыночного социализма. По-другому эту модель назвать нельзя, ибо экономически она неэффективна, о чем говорит и официальная белорусская статистика, и социально бесплодна – в этом убеждают наши зарплаты и пенсии.

Социальная экономика — это рыночная экономика, в которую встраивается механизм социального страхования от различного рода аномальных и естественных явлений, связанных со снижением или утратой возможностей для личностного самоутверждения. Рыночный социализм сам по себе представляет такое аномальное явление, от которого чиновник страхует себя взяткой, номенклатура — привилегиями, президент — собственной конституцией, а работники приворовывают, где только могут.

Лукашенко, понятно, не Эрхард. Поэтому, пригласив предпринимателей на встречу, он разрешил выступить только за 4 часа лишь 6 из 12, внесенных в список выступающих. А сам говорил и комментировал 136 минут. Как сват на деревенской свадьбе. Сказано было много. Но успех зависит от того, что сделано.

Константин СКУРАТОВИЧ

Фота REX ProMedia

Прыбыткі «Пріорбанка»

Уласны капітал ААТ «Пріорбанк» павялічыўся за студзень-верасень на 14,5 працэнта і склаў на 1 кастрычніка 2001 года 37,5 млрд. рублёў.

Як паведамілі БелаПАН у «Пріорбанку», яго сумарныя актывы павялічыліся за гэты перыяд на 35 працэнтаў і склалі на 1 кастрычніка 563,3 млрд. рублёў. Аб'ём выдадзеных «Пріорбанкам» крэдытаў народнай гаспадарцы (у нацыянальнай і замежнай валюце) павялічыўся за студзень-верасень на 37,6 працэнта і склаў на 1 кастрычніка 128 млрд. рублёў.

Агульны аб'ём прыцягнутых «Пріорбанкам» сродкаў (у нацыянальнай і замежнай валюце) узрос за дзевяць месяцаў на 4,9 працэнта і склаў 198,6 млрд. рублёў. Дэпазіты юрыдычных асобаў узраслі за той жа перыяд на 30 працэнтаў і склалі 31,9 млрд. рублёў. Уклады фізічных асобаў павялічыліся за студзень-верасень на 88,6 працэнта і склалі на 1 кастрычніка 42,3 млрд. рублёў. У студзені-верасні «Пріорбанкам» атрымана 1.171,3 млн. рублёў прыбытку.

Аляксей АРЭШКА

Брэсцкія сяляне пазычылі 5 мільярдаў

Сярэдняя зарплата ў Брэсцкай вобласці застаецца ніжэй за ўзровень 100 долараў ЗША і за апошні месяц нават крыху зменшылася. У сярэднім за верасень яна склала 123,4 тысячы рублёў. У параўнанні са жніўнем гэта на 2,8 працэнта меней.

Найбольш высокааплачваемымі па-ранейшаму з'яўляюцца работнікі прадпрыемстваў трубаправоднага транспарту (257,7 тысячы рублёў) і банкаўскай сферы (250,1 тысячы). З вялікім адрывам ідуць работнікі страхавых фірмаў (185,5 тысячы), сувязісты (156,1 тысячы) і работнікі камунальнай гаспадаркі (146,2 тысячы). У прамысловасці сярэдняя зарплата за верасень склала 143,5 тысячы рублёў, у будаўніцтве – 141,1 тысячы. Нізкай застаецца зарплата ў сферах адукацыі (105,2 тысячы), сацзабеспячэння (81,9 тысячы), мастацтва (73,2 тысячы), сельскай гаспадаркі (82,5 тысячы). Самая нізкая зарплата ў калгасніка – 73,4 тысячы рублёў. Апрача таго, работнікі калгасаў атрымліваюць яе нерэгулярна. Прадпрыемствы і гаспадаркі Брэсцкай вобласці не мелі даўгоў па зарплаце на 1 кастрычніка 5 мільярдаў рублёў. Асноўная іх частка — запазычанасць па зарплаце працаўнікам вёскі.

Валянціна КАЗЛОВІЧ

Хлеб з мясцовай сыравіны

Спецыялісты Магілёўскага дзяржаўнага тэхналагічнага інстытута (МДТІ) распрацавалі новыя гатункі мукі, якія маюць мэтавае прызначэнне і грунтуюцца на мясцовай сыравіне.

Работа вялася сумесна са спецыялістамі з Жодзіна. У выніку ўдалося распрацаваць новую тэхналогію жытняй гатунковай мукі. На кафедры тэхналогіі хлебапрадуктаў МДТІ даследуецца таксама мука з трыцікале (гібрыда пшаніцы і жыта). Папярэднія вынікі дазваляюць выдзеліць муку найвышэйшага і першага гатункаў, макаронную і кандытарскую.

На думку вучоных, іх распрацоўкі дазволяць не толькі зэканоміць грошы, што трацяцца на закупку імпартнага збожжа, але і поўнасцю загрузіць магутнасці айчынных хлебакамбінатаў.

БелаПАН

МАЗ за «Ікарусаў»

Паводле папярэдніх ацэнак венгерскіх экспертаў, Мінскі аўтамабільны завод мае добрыя шанцы стаць удзельнікам распрацоўваемай у Венгрыі дзяржаўнай праграмы па замене 300 аўтамабіляў для лясной гаспадаркі. Як паведаміў БелаПАН прэс-сакратар міністэрства замежных спраў Беларусі Павел Латушка, сёння аўтамабіль-сартыментавоз МАЗ-6303-026 паспяхова праходзіць выпрабаванні ў лясных гаспадарках гэтай краіны, якія завершацца ў лістападзе.

Паводле інфармацыі Латушкі, прадстаўнікі МАЗа, якія бралі ўдзел 17-21 кастрычніка ў міжнароднай аўтамабільнай выставе «Будапешцкі аўтасалон-2001», правялі таксама перамовы аб пастаўках сваёй тэхнікі з кіраўнікамі шэрагу венгерскіх кампаніяў, зацікаўленых у закупцы беларускай тэхнікі. Мінчане прадставілі на выставе свае аўтамабіль-самазвал МАЗ-5551 і сярэднетанажны грузавы аўтамабіль МАЗ-437040-20.

Ірына САЗАНОВІЧ

Выстава аўтасэрвісу

Больш за 50 прадпрыемстваў з Беларусі, Літвы, Латвіі, Польшчы, Расіі і Украіны возьмуць удзел у міжнароднай спецыялізаванай выставе «АўтаБелСэрвіс», якая мае прайсці ў Мінску з 24 па 27 кастрычніка.

Выстава стане месцам сустрэчаў вытворцаў тэхнікі і абсталявання, прадстаўнікоў падрадных арганізацыяў, міністэрства транспарту і камунікацыяў, а таксама прыватных інвестараў. На выставе будзе прадстаўлена прадукцыя многіх вытворцаў з Еўропы, Азіі і Амерыкі. Многія экспаненты прадставяць комплексныя рашэнні – напрыклад, будаўніцтва аўтазапраўчай або аўтасэрвіснай станцыі ад праектавання і аснашчэння да наступнага сэрвіснага абслугоўвання.

У міністэрстве транспарту і камунікацыяў адзначаюць, што з пачатку 90-х гадоў структура аўтатранспарту ў Беларусі значна змянілася: скарацілася доля дзяржаўнага і павялічылася доля ведамаснага і прыватнага. Зараз у краіне эксплуатуецца 220 тысяч грузавых і 1 мільён 320 тысяч легкавых аўтамабіляў. Праз краіну праходзяць два транспартныя калідоры: захад – усход і поўнач – поўдзень. Павелічэнне колькасці ўласных і транзітных аўтатранспартных сродкаў абвастрыла праблемы, звязаныя з развіццём аўтадарог і прыдарожнага сэрвісу.

Ірына САЗАНОВІЧ

Усё болей прадпрыемстваў становяцца стратнымі

У Магілёўскай вобласці працягвае расці колькасць стратных прадпрыемстваў. На думку спецыялістаў, гэта звязана з ростам вытворчых затрат, выкліканых вялікім зносам абсталявання і выкарыстаннем састарэлых тэхналогіяў.

Згодна са статыстыкай, на 1 верасня 2001 года стратнымі з'яўлялася 44,3% прадпрыемстваў народнай гаспадаркі вобласці супраць 29,4% у верасні мінулага года. За гэты перыяд рэнтабельнасць рэалізацыі прадукцыі, тавараў, работ і паслуг на галінах эканомікі знізілася з 4,8% да 2,9. Правесці мадэрнізацыю асноўных фондаў перашкаджае дэфіцыт інвестыцыяў і ўласных абаротных сродкаў прадпрыемстваў.

Канстанцін УВАРАЎ

Мінгарвыканкам у рэжыме эканоміі

Падвёўшы вынікі выканання гарадскога бюджэту за першае паўгоддзе 2001 года, у другой палове года Мінгарвыканкам вымушаны быў перайсці «на больш строгі рэжым эканоміі ў выдаткаванні бюджэтных сродкаў».

З пачатку года ў 1,6 раза ўзрасла запазычанасць прадпрыемстваў па плацяжах у гарадскі бюджэт. Сітуацыя ўскладнілася і тым, што каб забяспечыць выплаты падвышаных заробкаў бюджэтнікам у перадвыбарны перыяд, у расход пайшлі сродкі са стабілізацыйных фондаў, прадугледжаныя на іншыя мэты. Каб падтрымліваць і надалей той жа ўзровень выплатаў заробкаў і разлічыцца за энерганосьбіты і камунальныя паслугі, Мінгарвыканкам вымушаны на 10% скараціць запланаваныя выдаткі па іншых артыкулах бюджэту.

Вырашана сэканоміць на заробках кіраўнікоў камунальных прадпрыемстваў і скараціць прапорцыю іх памераў да сярэдняга заробку па прадпрыемстве. Цяпер тут усталяваны каэфіцыент «3». Для УП «Мінгарсвятло», «Гарраматтадар» і «Мінскзялёнбуд» да 10% абмежавана рэнтабельнасць па працы, якая робіцца за кошт сродкаў гарбюджэту.

Інга ГРЫМОНТАВА

ЭКСПРЭС

Прогнозы, долги, расчеты

Будут унифицироваться налоги в СЭЗах

Во всех свободных экономических зонах Беларуси скоро будут созданы одинаковые налоговые условия. С этой целью готовится декрет президента страны, в котором будет определен ограниченный перечень налогов и сборов для резидентов. Планируется также упорядочить выплату налогов с прибыли. При условии, что экспорт продукции составит 70%, производитель получит дополнительную льготу. Этот документ должен создать более благоприятный климат для зарубежных инвесторов. Сегодня в СЭЗах Беларуси зарегистрировано 189 предприятий (118 из них были созданы с участием иностранных инвестиций). Общее число занятых на предприятиях-резидентах СЭЗ достигло 11 тыс. человек.

Российские банкиры головную боль не покупают

Как сообщил журналистам председатель правления Национального банка Петр Прокопович, примерно у 3-4 крупных банков России есть намерение создать в Беларуси собственные банки со 100-процентным российским капиталом. При этом главный банкир подчеркнул, что желание выкупать действующие белорусские банки путем приобретения их контрольного пакета акций также приветствуется, но активности в этом смысле пока нет. По его мнению, это происходит потому, что российские банки не хотят брать на себя решение чужих проблем. Сегодня доля иностранных инвестиций в общем объеме уставных фондов банков, зарегистрированных на территории Беларуси, составляет около 6%, в том числе средства российских инвесторов – 3,1%.

На алкоголе легко сорвать куш

Постановлением Совета министров Беларуси с октября существенно увеличены акцизы на некоторые виды алкогольной продукции. В частности, акциз на вина натуральные виноградные и плодовые, шипучие и газированные повышен в 2 раза. На 21,4% вырос акциз на слабоалкогольные напитки с объемной долей этилового спирта до 7% включительно; на 20% – на вермуты и вина. Акциз на пиво увеличен на 8,7%; водку и другие крепкие алкогольные напитки – на 5%. Акциз на водку и другие крепкие алкогольные напитки в ноябре возрастет на 2,9%, а в декабре – еще на 2%.

Андрей КАРПОВИЧ

Падманныя лічбы заробку

Сусед-рабацяга даў прачытаць у нумары за 10 кастрычніка артыкул «Горкае свята для настаўнікаў». Там называюцца нашыя сярэднія заробкі: у жніўні – 117,7 тысячы рублёў. Сусед абвінаваціў мяне, што я, сволач такая, яго падманваю са сваёй зарплатай і з-за яе шмат «каркаю» на любімага ім прэзідэнта.

Дык вось пытанне: адкуль у газеце ўзяліся такія дзіўныя лічбы? У мяне 10 гадоў педстажу, 2 катэгорыя, працую на 1,25 стаўкі + класнае кіраўніцтва, і ў верасні я зарабіў 93 тысячы беларускіх рублёў. Калі вылічыць у жніўні, хаця гэта быў час адпачынку, атрымліваецца трохі болей за 70 тысяч рублёў.

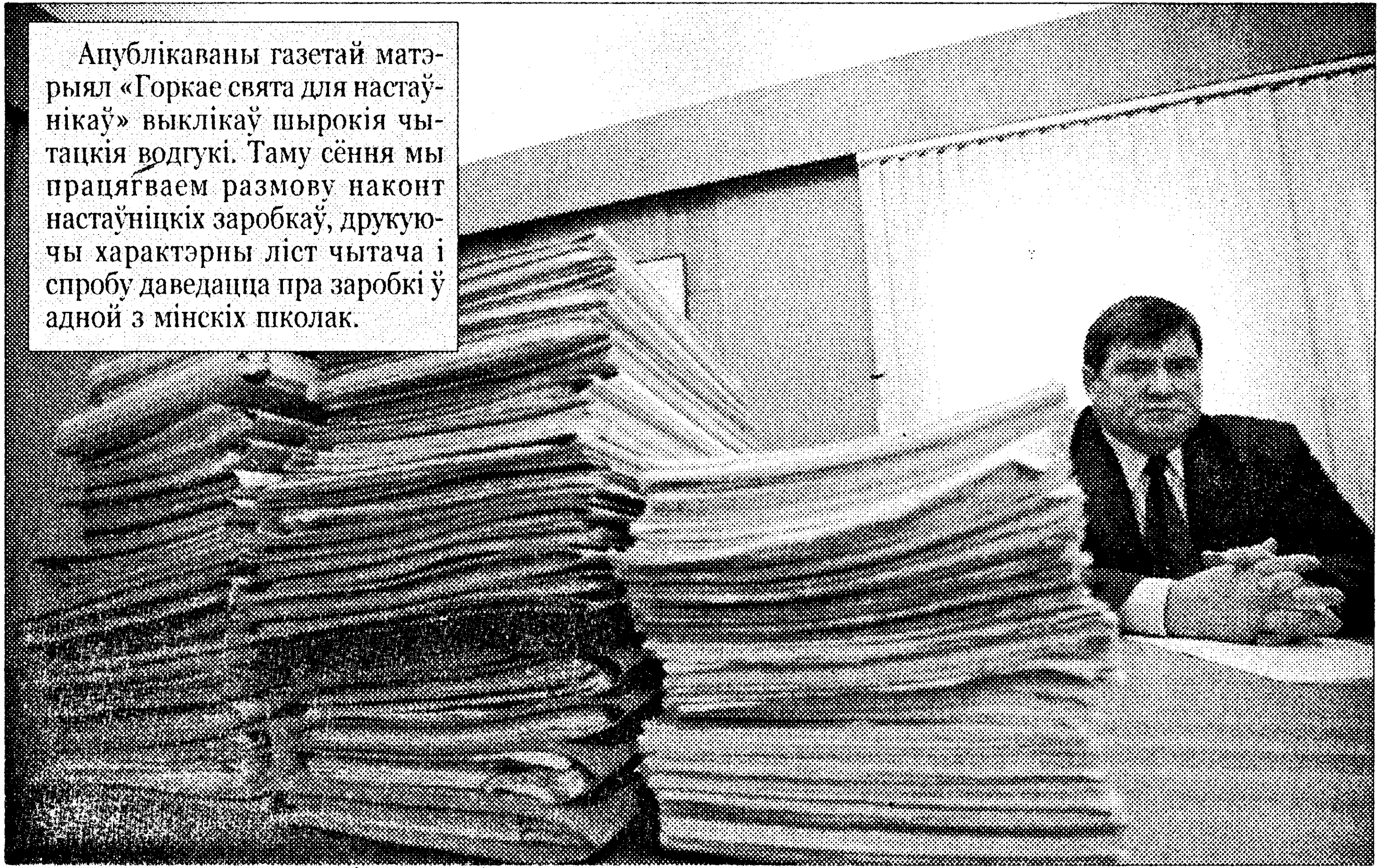
Вельмі прыкра, што такая шаноўная газета, як НАША СВАБОДА, зводзіць у зман насельніцтва і гэтым дазваляе алкаголікам-рабацягам, якія зарабляюць 170-200 тысяч рублёў, нас папракаць у падмане, быццам мы заніжаем свае заробкі і дарма плачамся. Я і мая жонка – настаўнікі, маем 2-х дзяцей, матэрыяльнай дапамогі ад сваіх бацькоў амаль не атрымліваем і зводзім ледзь канцы з канцамі. У дадатак алкашы кажуць, што мы не так дрэнна жывем. Мая жонка, выходзячы кожны раз на агульную кухню рабочага інтэрната, дзе мы жывем, прыходзіць у «абломе» і ледзь не са слязамі: мы сваім дзецям на нашы зарплаты не можам дазволіць выядаць такія салы і мясы, якія ядуць дзеці «бедных», «гаротных» рабацяг, а іхнім бацькам у дадатак і на гарэлачку з піўцом хапае, а мы не ведаем, у якую вопратку апрануцца, каб не сорамна было ў класе стаяць. Лічыце гэта дрэннай зайздрасцю да заробкаў рабацяг. Мы вучыліся ва універсітэце да пасінення, рабацягі ж у маладосці пілі і гулялі, а сёння мы на 2 стаўкі, за падвойную знясільваючую нагрузку, не можам зарабіць тое, што рабацягі на адну стаўку.

Перадайце, калі ласка, прывітанне і шчырую непавагу аўтару гэтага опуса. Не ведае жыццё настаўнікаў – хай не піша. Па нашай кафедры ў школе сярэдні заробак у верасні склаў каля 80 тысяч рублёў, а не 114,7 тысячы ці больш у сувязі з пачаткам працы.

Ці вядома аўтару, што ў школах сямейныя пары настаўнікаў не працуюць, бо можна вымерці з голаду, як маманты. Мужчыны са школ уцякаюць, з жанчын застаюцца тыя, каму няма куды ўцякаць, альбо жонкі камерсантаў, начальнікаў і нават бандзюкоў, якія працуюць без напругі на голую ставачку, плююць на патрабаванні і адміністрацыю, такія і без зарплаты могуць працаваць – «от нечего делать».

Шаноўная рэдакцыя, не друкуйце артыкулаў, якія ўтрымліваюць ілжывую інфармацыю!!!

Сяргей НЕСЛУХОЎСКІ, настаўнік

Апублікаваны газетай матэрыял «Горкае свята для настаўнікаў» выклікаў шырокія чытацкія водгукі. Таму сёння мы працягваем размову наконт настаўніцкіх заробкаў, друкуючы характэрны ліст чытача і спробу давядацца пра заробкі ў адной з мінскіх школак.

Былы міністр асветы Васіль Стражаў з тысячамі настаўніцкіх скаргаў на малы заробак

«Баюся казаць пра свой заробак»

Як гэта ні дзіўна, але мноства настаўнікаў не жадае паведамляць пра свой заробак у школе. Пры размовах на гэтую тэму скажуць пару словаў наконт заробкаў якога іншага настаўніка, паспачуваюць яму, а пра сваю зарплату толькі махаюць рукамі. Шмат хто, асабліва маладыя, баіцца з'яўлення інфармацыі пра сябе ў газеце (будуць непрыемнасці ад дырэктара), іншыя, больш сталыя, лічаць свой заробак прыстойным.

Папытаўшыся ў знаёмай настаўніцы мовы і літаратуры, якая выкладае толькі першы год пасля заканчэння універсітэта, пачула адказ: «Баюся казаць пра свой заробак: ён і малы і ў школе я новенькая, могуць выгнаць». Адна стаўка настаўніка, па якой налічваецца асноўны заробак, разлічаная на 18 гадзінаў і складае 45-50 тысяч рублёў. Гэта, як кажуць, «голая» стаўка. Дадатковыя грошы прадугледжвае адміністрацыя школы. Напрыклад, так званаму настаўніку-славесніку (выкладчыку мовы ў першую чаргу) за праверку сшыткаў выдзяляюць 3 тысячы, плюс матэрыяльная дапамога ў памеры 5 тысячаў. На пакупку метадычнай літаратуры даюць 7,5 тысяч, але, сапраўды, гэтыя грошы цалкам, а то і з уласнымі дадаткамі ідуць на кніжкі для заняткаў. На пэўныя святы дадаецца 3 мінімальныя заробкі. Гэта, што тычыцца маладой настаўніцы, якая працуе амаль на поўную стаўку (17 гадзінаў) у адной са школ аўтазаводскага раёна і атрымала за мінулы месяц, які ўключае свята (Дзень настаўніка), 67 тысяч. Трэба ўлічыць, што сучасны школьнік не ахвочы да вучобы, не паважае настаўніка, тым больш маладога.

Ёсць у кожнай школе настаўнікі-старажылы. Яны вылучаюцца сваім шматгадовым вопытам выкладання ў школе, і ім не трэба рыхтавацца да кожнага занятку. Яны бяруць 35-36 гадзінаў (дзве стаўкі), што не могуць ніяк дазволіць сабе маладыя, і адпаведна маюць пад 200 тысяч заробку. З другога, выгаднага ў плане заробку, боку, трэба ўлічваць і класнае кіраўніцтва, і розныя прэміі, і арганізацыйныя працы. У сярэднім жа просты шараговы настаўнік мае 18-20 гадзінаў з заробкам да 100 тысяч. Будзе дарэчы адзначыць і такі факт: мабыць, настаўнікі пагодзяцца, што многае ў заробку настаўніка залежыць не ад голай стаўкі, а ад дадатковага заробку, які вызначае ў пэўнай ступені адміністрацыя школы. Пападзеш у няўтоду— атрымаеш «голую» стаўку.

Ірына ТОЎСЦІК

«Адраджэнне беларускай капэлы»

Учора ў Зале камернай музыкі Беларускай дзяржаўнай філармоніі (касцёл Святога Роха) адкрыўся XI музычны фестываль «Адраджэнне беларускай капэлы», прысвечаны 10-годдзю тэатральна-канцэртнага аб'яднання «Беларуская капэла».

Як паведаміў мастацкі кіраўнік аб'яднання, заслужаны артыст Беларусі, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі краіны Віктар Скарабагатаў, на фестывалі прадстаўленыя адроджаныя творы старажытнай беларускай музыкі, творы Станіслава Манюшкі, Міхала Клеафаса Агінскага і іншых выдатных землякоў, а таксама прэм'еры сучасных кампазітараў. Кульмінацыяй творчай акцыі, якая працягнецца да 29 кастрычніка, будзе канцэрт «Званы старое казкі» паводле вакальных твораў Роберта Шумана, Франца Шуберта і Іаганеса Брамса. Іх тэксты перакладзеныя на беларускую мову вядомым літаратарам Васілём Сёмухам. Дарэчы, Інстытут Гётэ ў Мінску плануе выдаць гэтыя 116 песень асобнай кнігай.

Разам з тым, як падкрэсліў сп. Скарабагатаў, на фестывалі будуць прадстаўленыя «не столькі творы, колькі салісты, якія на працягу апошніх дзесяці гадоў фактычна цягнулі воз нацыянальнага музычнага адраджэння».

БелаПАН

Камянецкай парафіі — паўтысячагоддзя

500 гадоў з дня заснавання адзначыла ў мінулыя выхадныя каталіцкая парафія горада Камянца.

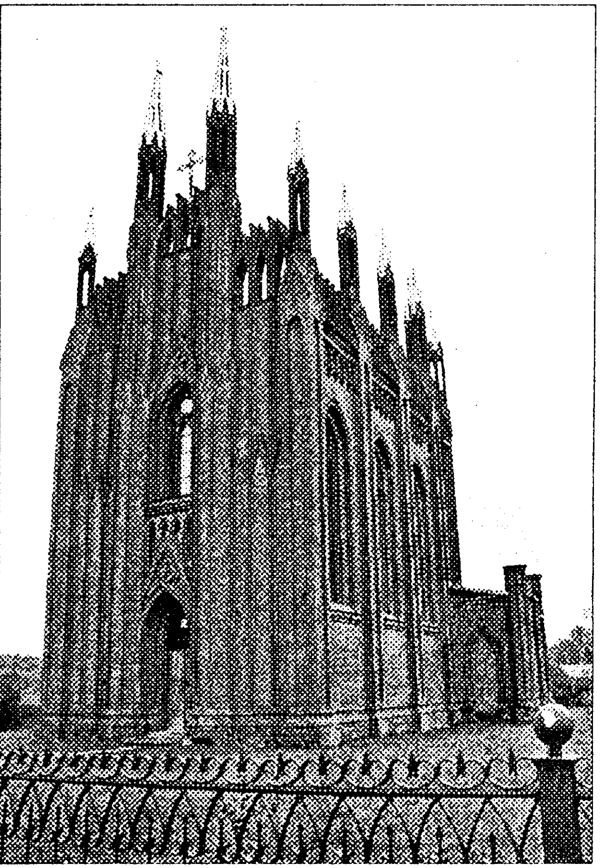
Цяпер у горадзе існуе толькі адзін касцёл — Пятра і Паўла, пабудаваны напачатку 20-га стагоддзя. Доўгі час тут знаходзілася сталоўка, аднак на працягу апошніх пяці гадоў касцёл адноўлены. У гэтым храме з нагоды 500-гадовага юбілею з дня заснавання парафіі адбылося ўрачыстае набажэнства, якое правёў ксёндз Ян Васілеўскі.

Апроч таго, у Камянецкім раёне ёсць яшчэ чатыры касцёлы. Самы стары з іх — Троіцкі — знаходзіцца ў горадзе Высокае. Праз два гады ён адзначыць сваё 400-годдзе. Самы знакаміты касцёл раёна знаходзіцца ў вёсцы Волчын. Ён таксама называецца Троіцкі і быў узведзены ў 1733 годзе на сродкі падскарбія Вялікага княства Літоўскага Станіслава Панятоўскага, бацькі апошняга польскага караля Станіслава Аўгуста Панятоўскага. У гэтым храме з 1939 года захоўваўся прах караля. Цяпер касцёл, які, апрача ўсяго, лічыцца рэдкім для Беларусі тыпам помнікаў перыяду барока, разбураецца. Яшчэ два захаваныя са старадаўніх часоў каталіцкія храмы Камянецкага раёна касцёл у вёсцы Новая Расна і касцёл Сэрца Ісуса ў вёсцы Пеліпча. Гэты касцёл дзейнічае. Касцёл у Новай Расне плануецца аднавіць і арганізаваць там у будучыні музей хрысціянскіх каштоўнасцяў.

На ўрачыстасцях з нагоды 500-гадовага юбілею парафіі ў Камянцы прысутнічалі каталіцкія ксяндзы з Ружанаў, Кобрына, Брэста і Люблінскага ваяводства Польшчы, вернікі, прадстаўнікі грамадскасці, а таксама віцэ-консул генеральнага консульства Польшчы ў Брэсце Анджэй Кухарчык.

Валянціна КАЗЛОВІЧ

БАЖНІЦЫ

Паранойя как средство выживания

Один из наиболее распространенных мифов о «безумцах у власти» — сталинский. Говорят, еще Бехтерев поставил диагноз «отцу народов» — паранойя, за что и пострадал. При ближайшем рассмотрении, однако, за паранойей открывается трезвый расчет, несколько странный для человека, которого часто представляют в виде семинариста-недоучки.

Ситуация с расстрелами наиболее толковых генералов в 37-38 годах могла вызвать удивление лишь у потенциального противника – немцев, в преддверии войны потиравших руки от удовольствия, что «Сталин уничтожает собственную армию». Прошло несколько лет, и Гитлер восхитился прозорливостью коллеги, столкнувшись с тихим саботажем собственных планов в среде кадрового офицерства. А после 20 июля 44-го вождь немецкого народа уже открыто заявлял, что последуй он вовремя сталинскому примеру, избавился бы от многих неприятностей. Что же представляют собой «жертвы террора» Тухачевский, Блюхер, Якир и пр.? Тухачевский был, конечно же, наиболее талантливым и способным из советских генералов довоенного периода. Перестройщикам конца 80-х он особо полюбился за «интеллигентность»: играл на скрипке. Стоит только добавить, что занимался он этим нечасто, в основном в перерывах между карательными походами и исполнением палаческих функций в особо крупных масштабах. Тухачевский отличился в польском походе, затмив в памяти поляков самого Муравьева-вешателя. Его зверствам при подавлении крестьянских восстаний трудно найти аналог даже в истории Второй мировой. Во всяком случае, генералам вермахта до него было далеко: пожалуй, стоит поискать среди эсэсовцев.

«Гений всех времен и народов», конечно, мог одобрять подобные качества. Но одно дело палач обычный, другое дело палач умный и талантливый, тем более в военном деле, в котором сам Сталин вовсе не блистал. Такой был явно опасен. Прочие Блюхеры-Якиры тоже были далеко не агнцы. Не стоит забывать, что «вычистили» их совсем не в один момент. Каждый успевал подписать несколько смертных приговоров своим соратникам, прежде чем сам шел «в расход». В их любви и преданности вождю также не стоит заблуждаться. Таким образом, костяк потенциального заговора был налицо, речь шла только о времени. И понятно было, что именно Тухачевский по своим данным являлся кандидатом номер один на роль военного диктатора. Распространенная версия о подброшенных немецких фальшивых документах, говорящих о заговоре (именно под руководством Тухачевского), послуживших основой для сталинских репрессий, на наш взгляд, несколько туманна. Такой ли это был дым без огня?

Другой пример «паранойи» — высылка чеченцев. Действительно, есть чему удивляться, особенно если вспомнить дату: февраль 44-го. То есть — немцев слегка отогнали, но до конца войны еще очень далеко. «Второй фронт» не только не открыт, но и не известно, будет ли открыт вообще. А вдруг союзники все же договорятся с Гитлером и вместе ударят по большевикам? Такая вероятность теоретически была. И в этот сложнейший момент отвлекаются для участия в депортации людские силы и материальные средства, занимаются железнодорожные пути, нужные для бесперебойного снабжения армии. Казалось бы, уж коли ты такой мстительный — подожди до конца войны, тем более что выжидать Сталин как раз умел прекрасно, временами «выпасая» намеченную жертву годами.

Все дело в том, что генсек знал современную ему историю несколько лучше нынешних политологов и умел делать практические выводы. 22 июня 41 года войну Советскому Союзу объявила не только гитлеровская Германия, но и Совет старейшин Чечни (свидетельство Авторханова). Пятую за последние двадцать лет. За краткий период времени, прошедший с окончания гражданской войны, чеченцы поднимали восстания четыре раза. Каждый раз одного НКВД оказывалось мало, и приходилось прибегать к помощи регулярной армии. Разумеется, за несколько лет, проходивших между «войнами», чеченцы не успевали накопить достаточно людей и оружия, поэтому «замирение» происходило достаточно несложно. Воинское подразделение окружало каждый населенный пункт, делало несколько артиллерийских залпов — и вот уже навстречу им выходила делегация стариков, заявляя, что «они больше так не будут». Далее солдаты производили «зачистку» и отбирали оружие — какое находили. В общем, все, примерно, как в 90-х.

Но в феврале 44-го весь расклад был значительно сложнее. Если бы чеченцы успели устроить очередной мятеж, то на его подавление пришлось бы отвлекать боевые части с фронта, а уж психологический урон для Красной Армии трудно было бы даже подсчитать. Весь 44-й год призрак «второго фронта» маячил перед Сталиным. Только этот фронт мог оказаться не антигитлеровским, а антисталинским. Лишь недальновидность и высокомерие по отношению к «неполноценным расам» помешали немцам наладить широкомасштабное антисоветское партизанское движение на национальных окраинах СССР. Генерал Гудериан в своих воспоминаниях пишет, что на Украине (и не только Западной) немцев встречали как освободителей. И добавляет: буквально за несколько месяцев «мудрое руководство» гауляйтера Коха настолько довело население до белого каления, что начались теракты. И все равно на оккупированных территориях на одного красного партизана приходилось четверо бывших советских граждан, пошедших на немецкую службу – в полиции, служащие комендатур и пр. Их было около миллиона двухсот тысяч.

К ним могло бы присоединиться еще несколько миллионов человек. Однако эти люди были заблаговременно расстреляны или отправлены в лагеря. Сталин целенаправленно воплощал в жизнь насущные задачи системы, которая без подобных действий не смогла бы долго функционировать. Регулярно обновлялись репрессивные органы, поскольку они составлялись из таких «пассионариев», которые, освоившись на новом месте и войдя во вкус, начинали задумываться о дальнейшем улучшении своего статуса. Что могло произойти только за счет вышестоящих, вплоть до самого вождя. (В конце концов, вождь постарел, перестал обновлять окружение, и оно его в итоге «съело».) Слой за слоем, «снимались» люди, могущие, пусть и в отдаленном будущем, составить питательную среду для оппозиции: наиболее деловые и идейные (любых направлений — «сильно упертые» уравнительному социализму всегда вредны), а также чуждые психологически, вроде верхнего слоя крестьянства.

Пора заканчивать с мифом о «тиране-параноике» и толпах обожавших его жертв. Тиран был вполне трезвомыслящим, и обожателей было не так уж много, явно меньшинство. Памяти жертв советского режима оскорбительно представление их в виде стада баранов, безропотно шедших на убой. Просто не все могли или успевали бороться с хорошо отлаженной машиной. Те, кто могли – крестьяне, казаки, власовцы – боролись.

Пора оставить и разговоры о «человеческом лице». Система была такой, какой была, поскольку в принципе не могла быть иной. Тому подтверждение – дальнейшая история. Лишившись «отца народов» и резко сократив количество жертв, режим начал хиреть. А полностью отказавшись от репрессий, стал и сам себе не нужен, покончив жизнь самоубийством в августе 91-го.

Максим БРУСИЛОВСКИЙ

Russ.ru

Імпрэзы БМА

1 лістапада ў ДК БелОГ (Уральская,3) адбудзецца прэзентацыя альбома легенды беларускай бардаўскай песні Сяржука Сокалава-Воюша «Нефармальны Беларус». Пачатак 19:00. Кошт квітка ад 1.000 да 4.000.

5 лістапада ў ДК МТЗ (ст. метро «Трактарны завод») адбудзецца сольны канцэрт культавай каманды N.R.M. Пачатак 19:00. Кошт квітка ад 3.000 да 10.000. Набыўшым квіток за 10.000 – падарунак майка з сімволікай NRM.

Марс закрылся от «Одиссея»

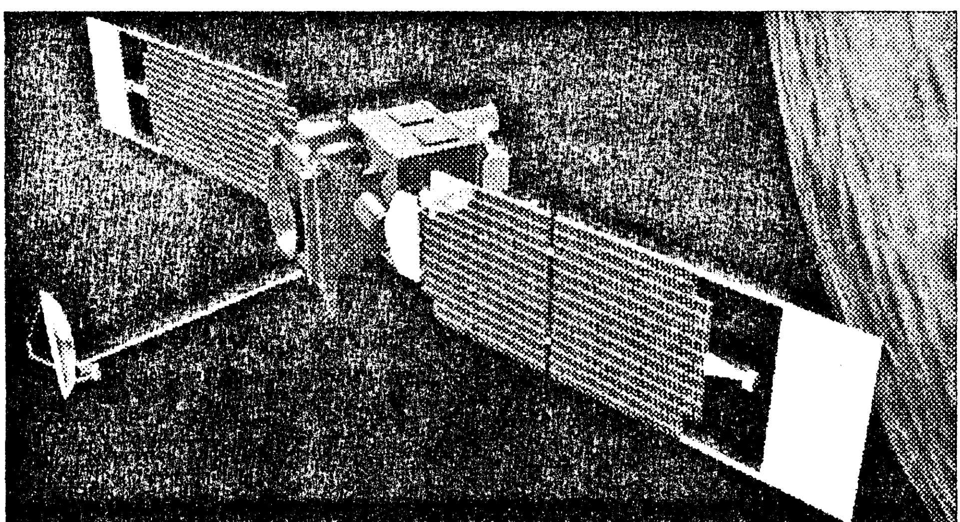
В эти дни к Марсу подошел новый межпланетный зонд «Марс Одиссей», который должен продолжить детальное изучение «красной планеты» и помочь ученым выбрать места для возможной высадки первой марсианской экспедиции. Однако в конце июня на Марсе возникла пылевая буря, которая не только не ослабевает, но, похоже, начинает приобретать масштабы планетарного катаклизма. Поднятая пыль, поглощая солнечную энергию в верхних слоях атмосферы, привела к их перегреву. Потоки горячего газа устремились в те зоны планеты, где атмосфера еще не прогрелась. Это вызвало сильные ветры, которые поднимают все новые клубы пыли. Сегодня у поверхности «красной планеты» ураганные ветры достигают скорости 300 км/ч, а температура выросла на 27 градусов.

По данным межпланетного зонда, на Марсе перестали различаться день и ночь. Майк Мейлин, один из руководителей марсианской программы НАСА, рассказывает: *«Вначале мы заметили, что возмущения атмосферы довольно быстро распространились вдоль экватора. Затем вдруг возникли три изолированных и мощных очага. А потом мы увидели, как ветер начал распространять гигантские потоки пыли по южному полушарию к востоку».* Последние наблюдения показывают, что ситуация ухудшается.

Сейчас Марс находится у перигея, то есть на самом близком расстоянии от Солнца. Это означает, что планета получает больше солнечной энергии, и это «подстегивает» бурю.

Более или менее постоянные наблюдения Марса с помощью орбитальных спутников ведутся с 1970 года, а зонд «висит» над планетой с 1997 года. Ни за этот период, ни в то время, когда велись наземные наблюдения, ученые не фиксировали столь продолжительных и масштабных бурь. Специалисты уже начинают сомневаться в целесообразности космических экспедиций на «красную планету». Если небольшое атмосферное возмущение может привести к планетарному «апокалипсису», любая экспедиция может закончиться полным провалом. Следует вспомнить, что буря, наблюдавшаяся в 1971 году, стала основной причиной провала марсианской экспедиции двух советских аппаратов «Марс-2» и «Марс-3».

Михаил ВИСЕНС

Беражыцеся пешахода

З 25 кастрычніка па 5 лістапада ў Беларусі Дзяржаўтаінспекцыяй будзе праводзіцца спецаперацыя «Пешаход». А 26 кастрычніка пройдзе Адзіны дзень бяспекі руху.

Шэраг адмысловых акцыяў будуць накіраваныя на нерадухленне дарожна-транспартных здарэнняў з удзелам і па віне пешаходаў. У прыватнасці, інспектары ДАІ наведаюць працоўныя калектывы і навучальныя ўстановы. Небяспека патрапіць у ДТЗ у некалькі разоў павялічваецца менавіта восеньскай і зімовай парой, калі кароткі дзень і дрэнная надвор'е.

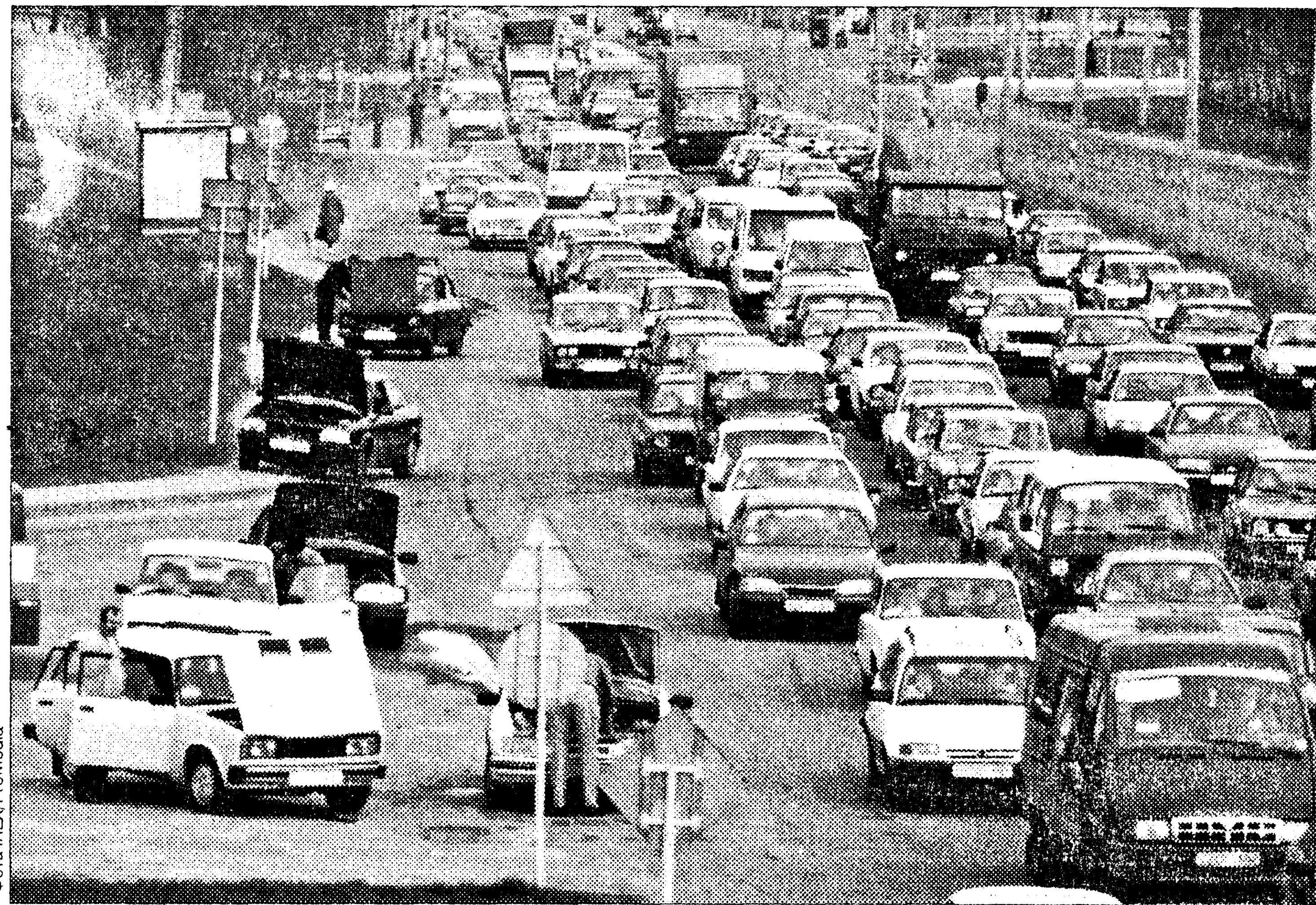
За парушэнне правілаў дарожнага руху непаслухмянаму пешаходу давядзецца заплаціць штраф у памеры ад 0,1 да 0,5 мінімальных заробкаў. Калі ж яно спрычынілася да стварэння на дарозе аварыйнай сітуацыі, то ўжо пабольшае – да 3 «мінімалак», а калі да лёгкіх цялесных пашкоджанняў пацярпелага ці, напрыклад, транспартнага сродку і дарожнага палатна, то яшчэ болей – да 5 «мінімалак». Апрача штрафаў, вінаватаму давядзецца сплачваць да ўсяго кампенсацыю за нанесеныя пацярпелай асобе страты. У выпадку, калі па віне пешахода нехта загінуў, то гэта можа стаць падставай нават для пазбаўлення волі на 5 гадоў.

Асноўныя правіны пешаходаў у дарожным руху – гэта пераход праезнай часткі вуліцы ў недазволеных месцах ці хада на чырвонае святло, а таксама нечаканы для кіроўцаў выхад з-за транспартных сродкаў (скажам, не спераду трамвая, а ззаду). Часцяком ахвярамі дарожна-транспартных здарэнняў становяцца і самі не выконваючыя правілаў дарожнага руху пешаходы (дарэчы, кожнае трэцяе ДТЗ не абыходзіцца без іх і без роварыцкаў). Усяго ж штогод у Беларусі ў ДТЗ гіне ад адной да паўтары тысячы чалавек і яшчэ каля 6-7 тысяч траўмуюцца.

У статыстыцы ДТЗ віны пешаходаў у аварыях прыкладна столькі ж, колькі і кіроўцаў, што селі за руль аўто нападпітку. Гэта займае каля 15% ад усіх прычынаў ДТЗ. Далей ідуць перавышэнне дазволенай хуткасці і тэхнічная няспраўнасць машынаў, пастаянны рост колькасці аўтатранспарту на беларускіх дарогах. Зараз у нашай краіне на адну тысячу чалавек прыпадае блізу 130 адзінак асабістага аўто. Усяго па Беларусі ездзяць каля 2,5 мільёна машынаў. На Захадзе болей, але смерцяў у дарожна-транспартных здарэннях там значна меней, чымсьці ў нас. Колькасць загінулых на сотню ДТП у Беларусі ажно ў 15 разоў болей, як у Англіі, у 10 разоў – як у Нямеччыне і ў 2,5 раза, чымсьці ў суседняй Польшчы.

На тое спрацоўвае некалькі фактараў. Патрымання машыны ў краінах Заходняй Еўропы мяняюцца на новыя нераўнальна часцей, чым гэта робіцца ў нас: натуральна, што новы аўтамабіль куды бяспечны за стары. Другі фактар – стан дарог. Горш беларускіх дарог хіба што толькі расійскія. Сёння сетка беларускіх аўтамабільных дарог складае звыш 75 мільёнаў кіламетраў. Палова вымагае капітальнага рамонту. І нарэшце, памеры штрафаў. За мяжой яны шматкроць болей. Што да Беларусі, то за перавышэнне хуткасці на 10-20 кіламетраў у гадзіну з нашых кіроўцаў спаганяецца штраф ад паловы да цэлай мінімальнай зарплаты, ад 20 да 30 кіламетраў у гадзіну – дзве «мінімалкі», перавышэнне хуткасці больш 30 кіламетраў цягне за сабой штраф да трох мінімальных заробкаў, за кіраванне машынай у стане алкагольнага і наркатычнага ап'янення Адміністрацыйным кодэксам Беларусі прадугледжваецца штраф ад 5-20 мінімальных заробкаў альбо пазбаўленне правоў на тэрмін да 3 гадоў.

Кірэй МАНУЙЛА

Фота IREX/ProMedia

СПОРТ

Камандная бронза

На чэмпіянаце свету па мастацкай гімнастыцы, які завяршыўся ў Мадрыдзе, беларуская каманда, якая мае добрыя традыцыі ў гэтым відзе спорту, выйграла адзін бронзавы медаль. Ён быў заваяваны ў камандных спаборніцтвах, дзе нашы гімнасткі ў апошні момант абагналі балгарак менш чым на бал. Серабро ў каманды Украіны, а золата ў расіянак. Гэтакі чэмпіянат былога Саюза атрымаўся.

У асабістых спаборніцтвах Беларусь прадстаўлялі Алена Ткачэнка і Інна Жукава. Першая заняла ў абсалютным разрадзе шостае месца, а Інна – восьмае. Бясспрэчнай чэмпіёнкай свету зноў стала расіянка Аліна Кабаева, якая прымусіла ўсіх прызнаць, што па цяперашні момант роўных ёй у гэтым відзе спорту няма.

Увогуле ўсе залатыя і срэбраныя медалі набралі расіянкі.

Аляксей СТАЎСКІ

Самсонаў перамагае ў Германіі

Зорка беларускага настольнага тэніса мінчанін Уладзімір Самсонаў перамог на прэстыжным турніры з серыі *Pro Tour* у Германіі. Гульні праходзілі па новых, нядаўна ўведзеных правілах, гэта значыць у чатыры сеты. У паўфінале Самсонаў выйграў у свайго старога саперніка з Швецыі Яна-Уве Вальднера 4:0, а ў фінале з тым жа лікам перамог аўстрыйца Вернэра Шлагера. У выніку з Самсонавым пасдзе значная частка з 81 тысячы долараў прызавых.

На турніры беларуска Вікторыя Паўловіч дабілася значнага поспеху, дайшоўшы да паўфіналу.

Аляксей ШЫДЛОЎСКІ

На дваццаць тры радкі вышэй

На жаль, не хапіла беларусу Максіму Мірнаму сілаў, каб перамагчы на суперпрэстыжным тэнісным турніры ў Штутгарце і ў парным, і ў асабістым разрадзе. Мірны перамог разам з аўстралійцам С.Столле ў парным фінале 7:6, 7:6 Уэйна Ферэйру з ПАР і Джэфа Таранга з ЗША і атрымаў свае 78 тысяч долараў ЗША.

А вось у асабістым разрадзе Мірны прайграў фінал немцу Томі Хаасу – 2:6, 2:6, 2:6. Нягледзячы на паразу, выступленне трэба прызнаць вельмі паспяховым, і ўзнагародай за гэта Максу сталі 228 тысяч долараў ЗША як фіналісту.

Да таго ж Мірны дакінуў у сваю рэйтынгавую скарбонку 70 ачкоў, што адразу ўзняло яго з 53-га на 30-е месца! Цяпер у беларуса 196 ачкоў, і пры ўмове паспяховага выступлення на фінішы сезона Макс можа патрапіць у дваццатку мацнейшых, што дасць вялікія льготы на старце наступнага сезона. Другі беларус Уладзімір Валчкоў мае 80 рэйтынгавых ачкоў і займае 77-е месца.

На гэтым жа тыдні распачаліся некалькі новых турніраў, з якіх беларускія тэнісныя балельшчыкі безумоўна абярнуць на назіранне адкрыты чэмпіянат Санкт-Пецярбурга, бо туды паехалі Мірны і Валчкоў. У першым крузе Макс сустракаўся з чэхам Іржы Новакам, а Уладзімір Валчкоў зрабіў першую сенсацыю турніру, перамогшы француза Нікаля Эскудэ – 6:2, 7:6.

Аляксей ШЫДЛОЎСКІ

Лекарство от болезни Альцгеймера?

Питер Х. С. ДЖОРДЖ-ХИСЛОП, директор Центра исследований нейродегенеративных заболеваний, Торонто

За последние десять лет исследователи выявили начальную и основную причину болезни Альцгеймера: опасное вещество, сформировавшееся из обычной аминокислоты, которое называется амилоидный предшественник белка, или АПБ. Производный этого опасного АПБ, известный под названием амилоидный бета-пептид (А-бета), является главным компонентом малых волокон – амилоид или старческое отложение, – который накапливается в пространствах между нервными клетками в мозге у пациентов, страдающих болезнью Альцгеймера. Со временем скопление старческого отложения вызывает неисправную работу нервных клеток и в последствии убивает их: таково постепенное разрушающее течение болезни.

В то время, как А-бета считается токсичным для нервных клеток вообще, он оказывается особенно опасным, когда он скапливается внутри этих малых волокон. Исследователи перенесли этот аномальный биохимический процесс на лабораторных животных, чтобы выявить некоторые генетические факторы, лежащие в основе болезни Альцгеймера, которые оказывают влияние или на скорость производства А-беты, или на то, как он накапливается после синтеза из АПБ.

В связи с существованием убедительных доказательств того, что скопление А-беты является основным моментом, лежащим в основе развития болезни Альцгеймера, в настоящее время разрабатывается несколько методов лечения, чтобы притормозить его образование, удалить его, как только он появился, или сократить его токсичность. По понятным причинам возможность разработки способов лечения и/или профилактики болезни вызвала большой шум среди ученых и общественности. Но еще не ясно, какой терапевтический подход, если он есть, окажется эффективным или может ли метод лечения, который является эффективным для болезни Альцгеймера, также использоваться для ее профилактики.

Одна стратегия, основанная на исследованиях, проводимых на зараженных болезнью Альцгеймера мышах, включает в себя удаление А-беты путем воздействия на иммунную систему пациента для того, чтобы она выделила антитела для борьбы с ним. Несколько лабораторий показали, что, так как антитела изменяют способ переработки А-беты в мозге привитых мышей, количество старческих отложений падает, вызывая значительное улучшение в мозговой функции животных. Эти результаты вселяют надежду на то, что простой подход, направленный на вызов ответной реакции иммунной системы, может использоваться для того, чтобы остановить распространение болезни Альцгеймера у людей – и смягчить некоторые существующие симптомы.

К сожалению, метод лечения, основанный на замене клеточной основы, вероятно, не принесет подобного улучшения. По сравнению, например, с болезнью Паркинсона, болезнь Альцгеймера воздействует на многие нервные клетки различных типов во многих разных частях мозга, сильно затрудняя организацию их скоординированной замены и воссоединения. Более того, простая замена потерянных клеток не восстановит потерянную память и функции мозга. К тому же, если образование А-беты не будет остановлено, новые клетки, в конце концов, тоже будут повреждены.

Другие терапевтические стратегии явно являются более обещающими потому, что их целью является уничтожение А-беты даже до того, как он может повредить нервные клетки. Один из таких потенциальных методов лечения использует то, что соответственно называется амилоидными цепными осколками – соединения, разработанные для того, чтобы помешать А-бете пробраться в токсичное волокно, скопление которого, в конце концов, вызывает дисфункцию клеток и смерть.

По сравнению с этим вакцинация якобы допускает нормальный ход иммунизации, за которым следуют периодические (раз в год, два раза в год и т. д.) повторные прививки. Это хорошо подходит и для лечения слабоумных пациентов, и в качестве долговременного профилактического лечения для людей, у которых еще не проявились симптомы этой болезни. Но риск из-за того, что долговременная вакцинация человеческим протеином может, в конце концов, ускорить автоиммунную болезнь у некоторых пациентов, может перевесить эти преимущества. Этот риск можно было бы сократить с помощью введения готовых антител для того, чтобы они набросились на отложения А-беты – подход, который был бы особенно полезным для пожилых людей, иммунные системы которых часто реагируют очень слабо.

Если какие-нибудь из этих потенциальных методов лечения окажутся эффективными и относительно не токсичными, когда следует их применять? В идеале они должны быть назначены на ранних стадиях болезни Альцгеймера, как только обнаружены биохимические аномалии, но перед тем, как у них появился шанс нанести значительный вред нервным клеткам.

К сожалению, во всех случаях болезни Альцгеймера, кроме менее 5% (в которых есть очень сильный опознаваемый решающий фактор), в настоящее время невозможно точно определить, у кого разовьется болезнь в течение последующих нескольких лет.

© Project Syndicate

ЗДАРОЎЕ

Диета – женское дело

Женский интерес к диете продиктован природой. То есть он имеет природженный характер, как и любой инстинкт. К такому выводу пришли в результате исследований диетологи из университета Пенсильвании. Ранее считалось, что женщины более разборчивы в еде, чем мужчины, из-за того, что они больше заботятся о себе и не желают обходиться едой всухомятку.

Оказывается, с женским вниманием к еде все обстоит намного сложнее – женский организм в силу физиологических особенностей совсем по-другому воспринимает пищу, чем мужской. Как показали клинические и лабораторные исследования, активность блуждающего нерва в мужском организме значительно выше, чем в женском. Кроме того, мужчины синтезируют намного больше инсулина и некоторых пищеварительных ферментов, чем женщины. Уже только в силу этого они способны есть без неприятных последствий любую еду, тогда как женщинам необходимо определенное диетическое разнообразие. Женский организм, можно сказать, более благороден. Поэтому женщины «уступают» мужчинам и при потреблении столь «важного» как алкоголь. Их организм значительно медленнее вырабатывает ферменты, расщепляющие этиловый спирт до безопасных веществ, и поэтому пристрастие к алкоголю для них более разрушительно по своим последствиям.

Алла КОЗЛЯТКО

Галоўны рэдактар
Павел ЖУК

© НАША СВАБОДА. Спасылка на газету НАША СВАБОДА абавязковая. Рэдакцыя можа не падзяляць меркаванні аўтараў, публікаваць артыкулы дзеля палемікі.
Адрас: г.Мінск, пр-т газеты «Известия», 8-173. Пасведчанне аб рэгістрацыі № 1289. Выдаецца з 25 лютага 2000 г. Заснавальнік Зміцер Жук.
Выдавец – рэдакцыя газеты НАША СВАБОДА. E-mail: NPSvaboda@irex.minsk.by Надрукавана з дыяпазітываў заказчыка на паліграфічным РУП «Чырвоная звязда»
220073, г. Мінск, Першы загарадны завулак, 3. Заказ №1776 Нумар падпісаны ў друк 23/10/2001 (15:00) Наклад – 9.900